

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 60C/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318201203
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1318201203.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Ninou Dubovskou, v spore žalobcu: 1/ P. Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Š. XX, K., 2/ R. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. X, K., 3/ P. A. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, R., všetci právne zastúpení ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA HUBOCKÁ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 51 411 491, JUDr. Monika Hubocká, advokátka, proti žalovanému: Národná diaľničná spoločnosť, a.s., so sídlom Dúbravská cesta 14, Bratislava, IČO: 35 919 001, právne zastúpenému JUDr. Marta Urbánková, advokátka so sídlom Šafárikovo námestie 2, Bratislava, IČO: 31 785 433, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že žalobcovia v 1. až 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku, parcely registra KN „C“ s parc. č. XXXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere: X.XXX m², kat. územie: Senec, evidovanej Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom na LV č. XXXX, kat. územie: Senec, obec: Senec, okres: Senec, ako časť pozemku, parcely registra KN „C“ s parc. č. XXXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria (pôvodne o výmere XXX.XXX m², v súčasnosti o výmere: XXX.XXX m²), kat. územie: Senec a duplicitne na LV č. XXXX, kat. územie: Senec, obec: Senec, okres: Senec, ako časť pozemku, parcely registra KN „E“ s parc. č. XXXX/X, druh pozemku: orná pôda o výmere: X.XXX m², kat. územie: Senec, a to:

- žalobca v 1. rade v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 6/10
- žalobca v 2. rade v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 2/10
- žalobca v 3. rade v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 2/10.

II. Žalobcovia v 1. až 3. rade majú spoločný a nerozdielny n á r o k od žalovaného na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.02.2018 domáhali určenia nasledovne: Súd určuje, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku, parcely registra „C“ KN s parc. č. XXXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere: X.XXX m², kat. územie: Senec, evidovanej Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom na LV č. XXXX, kat. územie: Senec, obec: Senec, okres: Senec, ako časť pozemku, parcely registra „C“ KN s parc. č. XXXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere: XXX.XXX m², kat. územie: Senec a duplicitne na LV č. XXXX, kat. územie: Senec, obec: Senec, okres: Senec, ako časť pozemku, parcely registra „E“ KN s parc. č. XXXX/X, druh pozemku: orná pôda o výmere: X.XXX m², kat. územie: Senec, a to:

- žalobca 1/ v spoluvlastníckom podiele vyjadreným zlomkom k celku o veľkosti 6/10-in
- žalobca 2/ v spoluvlastníckom podiele vyjadreným zlomkom k celku o veľkosti 2/10-in
- žalobca 3/ v spoluvlastníckom podiele vyjadreným zlomkom k celku o veľkosti 2/10-in.

2. Žalobcovia uviedli, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX, pre k.ú.: Senec, obec: Senec, okres: Senec, a to pozemku KN „E“ s parc. č. XXXX/X, druh pozemku: orná pôda o výmere: X.XXX m² (ďalej aj len ako „parc. č. XXXX/X“), so spoluvlastníckymi podielmi nasledovne:

- žalobca v 1. rade v spoluvlastníckom podiele vyjadreným zlomkom k celku o veľkosti: 6/10-in,
- žalobca v 2. rade v spoluvlastníckom podiele vyjadreným zlomkom k celku o veľkosti : 2/10-in,
- žalobca v 3. rade v spoluvlastníckom podiele vyjadreným zlomkom k celku o veľkosti: 2/10-in.

Na LV č. XXXX, pre k.ú.: Senec je vo vzťahu k vyššie uvedenej nehnuteľnosti uvedená poznámka o duplicitě vlastníctva nasledovného znenia: „Vlastnícke práva k pozemku reg. C p.č. XXXX/X sú zapísané na LV č. XXXX ako časť p.č. XXXX/X a duplicitne na LV č. XXXX ako časť pozemku reg. E p.č. XXXX/X (podľa VX-XX/D XXX/XX, XX M. XXX/XX, XXX/XXX/XXXX) S.-XXX/XX.“

K nadobudnutiu pozemku žalobcami uviedli žalobcovia, že:

a) pôvodnými vlastníkmi parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere XX.XXX m² podľa PK vložky č. XXXX, k.ú. Senec boli:

- U.G. Z., rod. Z., zomr.: XX.XX.XXXX, naposledy bytom v K., a to v 1/2, a
- D. Z., rod. Z., nar.: XX.XX.XXXX, zomr.: XX.XX.XXXX, naposledy bytom v K., a to v 1/2.

b) po U. Z., rod. Z., zomr. XX.XX.XXXX nadobudla na základe dedičského rozhodnutia vydaného Štátnym notárstvom Bratislava - vidiek č.k. D 1194/68-8 zo dňa 12.12.1968 pozemok parc. č. XXXX/X:

- dcéra poručiťľa A. K., rod. Z., nar.: XX.XX.XXXX, a to v 1/2.

c) po D. Z., rod. Z., zomr. XX.XX.XXXX nadobudla na základe dedičského rozhodnutia vydaného Štátnym notárstvom Bratislava - vidiek č. k.: D 840/73 zo dňa 18.09.1973 pozemok parc. č. XXXX/X (evidovaný v PK vložke č. XXXX):

- dcéra poručiťľky A. K., rod. Z., nar.: XX.XX.XXXX, a to v 1/2.

A. K., rod. Z., nar.: XX.XX.XXXX sa dedeniami po neb. rodičoch po U. Z., rod. Z. a po D. Z., rod. Z. stala výlučnou vlastníčkou pozemku parc. č. XXXX/X, orná pôda o výmere XX.XXX m², k.ú. Senec (dnes evidovaná na LV č. XXXX o výmere: X.XXX m²).

d) na základe Dohody o vyporiadaní zníženia dedičských podielov uzavretej dňa 29.06.1993 medzi A. K., rod. Z., nar.: XX.XX.XXXX, Ľ. Z., nar.: XX.XX.XXXX a Z. Z., rod. Z., nar.: XX.XX.XXXX, ktorá bola podkladom pre vydanie Osvedčenia o vlastníctve zo dňa 09.07.1993, č.k.: N 53/93, Nz 53/93, sa spoluvlastníkmi parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m² stali:

- A. K.Á., rod. Z. v 3/5
- Ľ. Z., rod. Z. v 1/5
- Z. Z., rod. Z. v 1/5-ine.

e) po A. K., rod. Z., nar.: XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX nadobudol na základe dedičského rozhodnutia vydaného JUDr. Janou Hunovou, notárkou ako súdnym komisárom č.k. V2-18D 148/96, Dnot 66/96, parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m²:

- žalobca v 1. rade v 6/10.

f) po Ľ. Z., rod. Z. nar.: XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, nadobudol na základe dedičského rozhodnutia vydaného JUDr. Tatjanou Šúrkovou, notárkou ako súdnym komisárom č. k. 31D 370/02, Dnot 91/02, parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m²:

- žalobca v 2. rade v 2/10.

g) po Z. Z., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, nadobudol na základe dedičského rozhodnutia vydaného JUDr. Ivonou Kohútovou, notárkou ako súdnym komisárom č. k. 38D/533/2006, Dnot 8/2006 parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m²:

- žalobca v 3. rade v 2/10.

3. Rozhodnutím Mestského národného výboru - oboru výstavby Senec, okres Bratislava - vidiek, č.: Výst. 14/80 zo dňa 02.04.1980, právoplatného dňa 12.05.1980 (ďalej aj ako „Rozhodnutie o vyvlastnení“) mali byť vyvlastnené na výstavbu diaľnice v k.ú. mesta Senec pozemky v rozsahu a za náhradu od vlastníkov podľa pripojeného zoznamu Rozhodnutia o vyvlastnení. Predmetom vyvlastnenia podľa pripojeného zoznamu vlastníkov, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou Rozhodnutia o vyvlastnení, mal byť pozemok, špecifikovaný pod por. č. XXX: „LV XXX, parc. č. XXXX, vlastníkovi: K. Z., rod. Z., výmera: XX.XXX, záber X.XXX, v 1/2, za náhradu: X.XXX,XX“ a pod por. č. XXX: „LV XXX, parc. č. XXXX/X, vlastníkovi: K. A., rod. Z., výmera: XX.XXX, záber X.XXX, v 1/2, za náhradu: X.XXX,XX“.

4. Na LV č. XXXX a XXXX pre k.ú. Senec sú zapísané poznámky o duplicitě vlastníctva spornej časti dotknutých pozemkov. Žalobcovia majú za to, že sú titulom právneho nástupníctva po svojich

predkoch podielovými spoluvlastníkmi parc. č. XXXX/X, evidovanej na LV č. XXXX, k.ú. Senec, ktorá je zároveň v časti výmery X.XXX m² duplicitne evidovaná na LV č. XXXX, k.ú. Senec ako parcela registra „C“ KN parc. č. XXXX/X o výmere: X.XXX m² (ďalej aj ako „sporný pozemok“). Rozsah duplicitného vlastníctva k spornému pozemku je vymedzený Geometrickým plánom č. XX/XXXX, vyhotoveným Petrom Formankom, IČO: 33 220 964 (ďalej aj ako „Geometrický plán“). Vzhľadom na skutočnosť, že existuje duplicitné vlastníctvo k rovnakej veci, kým je žalovaný podľa LV č. XXXX, k.ú. Senec evidovaný ako vlastník sporného pozemku (ktorá parcela je zapísaná v LV č. XXXX ako časť parc. č. XXXX/X k.ú. Senec) a žalobcovia sú podľa LV č. XXXX pre k.ú. Senec evidovaní ako podieloví spoluvlastníci parc. č. XXXX/X, teda tej istej parcely, ktorá je však na oboch LV zapísaná inak, bolo podľa názoru žalobcov v záujme oboch strán pristúpiť k riadnemu a definitívnemu urovnaniu predmetného stavu a vysporiadať takto existujúce duplicitné vlastníctvo k tej istej veci mimosúdnou cestou, za finančnú náhradu. Žalobcovia listom doručeným žalovanému dňa 25.04.2017 požiadali žalovaného o vysporiadanie duplicitného vlastníctva, na čo žalovaný listom zo dňa 19.06.2017 oznámil žalobcom, že nepovažuje za dôvodné duplicitné vlastníctvo odstrániť dohodou za finančnú náhradu, nenavrhol žiadny spôsob riešenia duplicitného vlastníctva. Žalobcovia doručili žalovanému predžalobnú výzvu zo dňa 21.08.2017, na ktorú žalovaný nereagoval.

5. Sporný pozemok mal byť Rozhodnutím o vyvlastnení vyvlastnený A. K., rod. Z., predmetné vyvlastňovacie konanie však trpí tak závažnými vadami, pre ktoré je podľa názoru žalobcov minimálne v časti týkajúcej majetku A. K. (parc. č. XXXX/X, orná pôda o skonfiškovanej výmere X.XXX m²) absolútne neplatným právnym úkonom. O absolútnej neplatnosti Rozhodnutia o vyvlastnení v časti majetku A. K. svedčí aj tá skutočnosť, že A. K. nebola v čase vyvlastňovania o zámere vyvlastnenia upovedomená, a to aj napriek skutočnosti, že nebola osobou neznámou, pretože v meste Senec v tom čase riadne žila a zdržiavala sa. A. K. neobdržala titulom vyvlastnenia sporného pozemku žiadnu protihodnotu, pričom aj podľa samotného Rozhodnutia o vyvlastnení mala byť A. K. skonfiškovaná parc. č. XXXX/X čo do 1/2, z celkovej vyvlastňovanej výmery X.XXX m², pričom v skutočnosti jej bola vyvlastnená v rozsahu výmery až v rozsahu X.XXX m². Z pôvodnej parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m² vo výlučnom vlastníctve A. K. bola vyvlastnená časť tejto parcely, ktorá celkovo predstavovala X.XXX m² aj napriek tomu, že na takýto úkon nebol vytvorený samostatný geometrický plán na odčlenenie časti pozemku. Rozhodnutie o vyvlastnení hovorí o vyvlastnení A. K. v 1/2, čo malo teda predstavovať X.XXX m², 1/2 parc. č. XXXX/X vo výlučnom vlastníctve A. K. bola podľa Rozhodnutia o vyvlastnení vyvlastnená osobe Z. K., rod. Z., ktorá však v čase vyvlastnenia nebola vlastníčkou tejto parcely, žalobcom ani nie je zrejmé, kto je Z. K.. Vyvlastnenie pozemku par. č. XXXX/X A. K. ako jeho výlučnej vlastníčky je minimálne v časti, ktorá sa týka jej osoby absolútne neplatné, A. K. nikdy neprestala byť vlastníčkou pozemku par. č. XXXX/X, ktorý titulom právneho nástupníctva toho času patrí do podielového spoluvlastníctva žalobcov.

6. Žalobcovia majú v zmysle ust. § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku naliehavý právny záujem, ktorý preukazujú poznámkou duplicity vlastníctva k spornému pozemku, ktorá má obmedzujúci charakter a bráni prevodu nehnuteľnosti (rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 24.11.2009, sp. zn. 11S/39/2009). V danom prípade existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty (duplicitné vlastníctvo) medzi žalobcami a žalovaným, ktorý je ohrozením právneho postavenia žalobcov a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom ako určením ich vlastníckeho práva odstrániť, pričom nie je pritom rozhodujúce, ako táto neistota vznikla. Rozhodnutím súdu sa stanoví pevný rámec právnych pomerov účastníkov konania.

7. K žalobe sa postupom podľa ust. § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) vyjadril žalovaný, žiadal žalobu zamietnuť, žalobcov zaviazal k náhrade trov konania a uviedol, že s tvrdeniami žalobcov v žalobe nesúhlasí, vyporiadanie predmetného pozemku zabezpečil právny predchodca žalovaného - Riaditeľstvo diaľnic v Bratislave ešte v roku 1980 na základe Rozhodnutia o vyvlastnení, čím národný výbor vyhovel žiadosti Riaditeľstva diaľnic v Bratislave na vyvlastnenie pozemkov v k.ú. Senec, ktoré boli predmetom záberu na stavbu diaľnice podľa vyvlastňovacieho súpisu. Na vyvlastňovacom súpise figuruje o.i. A. K. v 1/2, a Z. K. v 1/2, kde došlo k formálnej chybe krstného mena, ktorá nezapríčiňuje neplatnosť Rozhodnutia o vyvlastnení. V zmysle rozhodnutia o dedičstve po U. Z. podiel 1/2, a po D. Z. podiel 1/2 sa stala A. K. výlučnou vlastníčkou vyvlastňovaného pozemku. Rozhodnutie o vyvlastnení má všetky náležitosti v zmysle vtedajších platných predpisov nakoľko:

- osobám, ktoré boli uvedené v zozname neznámych vlastníkov a o ktorých boli pripojené potvrdenia Správy Zboru národnej bezpečnosti pre Bratislavu vidiek v Bratislave a FS VB v Prahe bol Mestským

národným výborom v Senci menovaný opatrovník - O. K. na zastupovanie v tomto vyvlastňovacom konaní,

- vlastníkom vyvlastnených pozemkov, ktorí neboli známi, bolo doručenie rozhodnutia vykonané spôsobom, upraveným zákonom o správnom konaní vyhláškou vyvesenou na čas 15 dní na vyhláškovej tabuli MsNV v Senci s tým, že posledný deň tejto lehoty sa pokladá za deň doručenia rozhodnutia.

Vyvlastnením nadobúdala Československý štát v správe Riaditeľstva diaľnic v Bratislave vlastníctvo k vyvlastneným nehnuteľnostiam. Finančná náhrada, ktorá v tom čase bola určená podľa platnej oceňovacej vyhlášky bola zložená v zmysle predmetného právoplatného rozhodnutia do depozitu Štátneho notárstva Bratislava - vidiek, a v tom čase oprávnená osoba mala možnosť stanovenú finančnú náhradu si uplatniť na príslušnom notárstve do 3 rokov od jej uloženia, po tejto lehote stanovená finančná náhrada prepadla v prospech štátu. Žalovaný uviedol, že má za preukázané, že dôvodom vyvlastnenia vlastníckeho práva vlastníka predmetného pozemku bola skutočnosť, že pani A.F. K. bola evidovaná ako neznámy vlastník a žalovaný má za to, že pani A. K.Á. mala možnosť sa s rozhodnutím o vyvlastnení oboznámiť aj prostredníctvom vyhláškovej tabule v Senci, kde bolo vyvesené na čas 15 dní. Žalovaný vlastnícke právo k predmetným pozemkom získal dobromyseľne v súlade s platnými právnymi predpismi a nemá žiadny právny titul na opätovné plnenie už raz uhradenej finančnej náhrady za vyvlastnenie.

8. V priebehu konania sa vyjadrili žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu a doplnili, že je nesporné, a žalovaný to ani žiadnym spôsobom nerozporuje, že žalobcovia sú právnymi nástupcami pani A. K., rod. Z., ktorá nadobudla dedením do svojho výlučného vlastníctva vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1 pozemok parc. XXXX/X k.ú. Senec o výmere XX.XXX m². Rozhodnutím o vyvlastnení boli na výstavbu diaľnice vyvlastnené pozemky v rozsahu a za náhradu od vlastníkov podľa pripojeného zoznamu. S odkazom na zápisy v zozname pod por. XXX a por. č. XXX uviedli žalobcovia, že je nesporné, že A. K. bola dávno v čase vyvlastnenia jedinou a výlučnou vlastníčkou pozemku parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m². Z vyvlastňovacej listiny jednoznačne vyplýva, že vo vzťahu k K. A., rod. Z. mal byť vyvlastnený pozemok parc. č. XXXX/X len v 1/2 a to vo výmere X.XXX m² za náhradu vo výške X.XXX,XX Kčs v sume 0,40 Kčs/m². Pod por. č. XXX sa síce uvádza vlastník (Z. K.), ktorému bol vyvlastnený pozemok (s parc. č. XXXX) v rovnakej výmere (v 1/2) ako pri p. K. A., rod. Z. (uvedenej pod por. č. XXX), avšak meno uvedené na vyvlastňovacej listine nie je meno skutočného vlastníka pozemku (a ani meno žiadneho iného rodinného príslušníka rodiny K. rod. Z.), a tak isto je uvedené iné číslo parcely, teda uvedené nemohlo mať právne účinky vyvlastnenia vo vzťahu k celkom inej osobe (A. K.) a k celkom inému pozemku par. č. XXXX/X. Názor žalovaného, že uvedenie nesprávneho mena nie je dôvodom k neplatnosti vyvlastnenia a ide v danom prípade len o formálnu chybu (Z. namiesto A.), považujú žalobcovia za neudržateľný, pretože v danom prípade sa jedná o závažnú vadu právneho úkonu, ktorá ho činí absolútne neplatným, a to od ex lege a ex tunc. V rodine žalobcov sa ani nikdy nevyskytlo meno Z.. Z Rozhodnutia o vyvlastnení jednoznačne vyplýva, že vlastníčkovi sa pod por. č. XXX vyvlastnila úplne iná parcela, ako vlastníčkovi pod por. č. XXX, a tak isto totožnosť vlastníka spoluvlastníckeho podielu je sporná vrátane jeho spoluvlastníckeho podielu. Je teda vylúčené, aby vlastníkom pod por. č. XXX a XXX žalovaný vyvlastnil ten istý pozemok, a to každému vlastníčkovi vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 k celku, a to z dôvodu, že v čase vyvlastnenia bola jedinou a výlučnou vlastníčkou pani K. A., rod. Z., a teda neexistuje jediný dôvod na to, aby sa jedna parcela s jedným výlučným vlastníkom (v čase vyvlastnenia) vyvlastnila dvom rôznym osobám, s rôznymi číslami parcely a ešte aj ako podielové spoluvlastníctvo v 1/2 každého takéhoto vlastníka. Žalovaný sa snaží bagatelizovať a de facto tým konvalidovať absolútnu neplatnosť právneho úkonu (Rozhodnutie o vyvlastnení) tým, že si zámerne zamieňa dve mená, ktoré následne považuje za jedno a dve rôzne parcelné čísla, ktoré následne zamieňa za jedno, pričom je viac ako zrejmé, že absolútnu neplatnosť právneho úkonu nemožno spätne zahojiť ani dodatočným schválením (ratihabíciou) ani odpadnutím vady prejavu vôle (tzv. konvalidáciou). Pokiaľ by žalobcovia aj pripustili, že vyvlastnenie mohlo vo vzťahu k parc. č. XXXX/X vo výlučnom vlastníctve A. K. nastať, tak maximálne len vo vzťahu k tej 1/2, ktorá je uvedená po por. č. XXX, t.j. tak ako to vyplýva z Rozhodnutia o vyvlastnení. V druhej časti spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/2 k celku k pozemku parc. č. XXXX/X k vyvlastneniu nikdy nedošlo a takéto vyvlastnenie nevyplýva ani z Rozhodnutia o vyvlastnení. Zo zoznamu vlastníkov jednoznačne vyplýva, že žiadny vlastník, ktorý mal v čase vyvlastnenia pozemok vo svojom výlučnom vlastníctve s podielom 1/1, nebol v zozname evidovaný vo viacerých riadkoch pod rôznymi poradovými číslami, s rozdielnym číslom parcely a s uvedením jeho vlastníctva v rôznych spoluvlastníckych podieloch, je preto absolútne vylúčené, aby pozemok patriaci jednému vlastníčkovi vo veľkosti 1/1 bol uvedený pod viacerými poradovými číslami s tým, že sa mu pozemok vyvlastní „po častiach“ resp. v rôznych spoluvlastníckych podieloch. Aj z tohto dôvodu sú žalobcovia presvedčení,

že v prípade vyvlastnenia pozemku vlastníkovi pod por. č. XXX nemôže v žiadnom prípade ísť o toho istého vlastníka a o tú istú parcelu ako v prípade vlastníka pod por. č. XXX. A. K. pod por. č. XXX napriek tomu, že bola jedinou vlastníčkou pozemku, mala byť náhrada podľa Rozhodnutia o vyvlastnení poskytnutá len v jednej polovici. Pokiaľ by došlo skutočne k vyvlastneniu celého pozemku vo vlastníctve A. K., výška notárskej úschovy by činila sumu X.XXX,XX Kčs (X.XXX m² x 0,40 Kčs = X.XXX,XX Kčs). Argument žalovaného, že ide „len o formálnu chybu a to len v časti nesprávneho označenia mena“ nie je správny, ide o pochybenie takého rozsahu, ktoré jednoznačne spôsobuje neplatnosť vyvlastnenia pozemku parc. č. XXXX/X. A. K. aj keby ako výlučný vlastník mal vedomosť o vyvlastnení jej pozemku (čo preukázateľne nemala, lebo bola evidovaná ako neznámy vlastník), v rámci lehoty, v ktorej boli finančné prostriedky vložené ako náhrada za vyvlastnenie, by jej reálne podľa názoru žalobcov neboli vyplatené z dôvodu, že by sa pani K. A. rod. Z. nemohla osvedčiť a preukázať, že pani Z. K. a A. K., sú totožné osoby, ktorým sa má vyplatiť 2x tá istá náhrada za vyvlastnenie, išlo o rôzne čísla parcely. Z. K. sa nikdy nemohla preukázať podielovým spoluvlastníctvom vo veľkosti 1/2 k celku k pozemku č. XXXX/X a ani A. K. sa nikdy nemohla preukázať podielovým spoluvlastníctvom 1/2 k celku k parc. č. XXXX, tak ako to vyplýva z Rozhodnutia o vyvlastnení. O tom, že samotný žalovaný nárok žalobcov čiastočne uznal za oprávnený svedčí jednoznačne aj List Riaditeľstva diaľnic Bratislava zo dňa 19.02.1992, kde právnej predchodkyňi žalobcov A. K. oznamuje, že vlastníčke pani A. K. bol vyvlastnený pozemok vo veľkosti v 1/2 k celku a za takto vyvlastnený pozemok jej prislúchala náhrada vo výške X.XXX,XX Kčs (t.j. pri 0,40 Kčs/m² náhrada za X.XXX m²), rovnaká skutočnosť bola potvrdená v liste zo dňa 25.07.1994, kde pani A. K. oznamuje, že bola vlastníkom pozemku č. XXXX/X len vo veľkosti 1/2 k celku, a teda, že bola len druhou spoluvlastníčkou pozemku parc. č. XXXX/X a súčasne jej Riaditeľstvo v liste oznamuje, že došlo k vyvlastneniu aj voči druhému spoluvlastníkovi, ktorým bola pani Z. K., tak isto vo veľkosti 1/2 k celku a za náhradu vo výške X.XXX,XX Kčs. Pochybením žalovaného bol odňatý celý pozemok právnej predchodkyňi žalobcov, namiesto 1/2 tak, ako vyplýva z vyvlastňovacej listiny, ale bola odňatá aj možnosť „dostať náhradu“ za celý pozemok, resp. vyvlastnený, nakoľko konanie žalovaného pri vyvlastnení pochybilo v takom rozsahu, že možnosť vyplatenia náhrady v celom rozsahu vlastníkovi pozemku parc. č. XXXX/X nikdy vlastník pozemku nemal, nakoľko mu bola zo strany žalovaného odňatá, keď podľa rozhodnutia o prijatí finančných prostriedkov do notárskej úschovy v prospech neznámych dedičov alebo na neznámom mieste sa nachádzajúcich, vyplatenie depozitu mohlo nastať iba na žiadosť oprávnených alebo na predloženie právoplatného rozhodnutia nariaďujúceho vydanie depozitu, z tohto rozhodnutia však nie je zrejmé ani to, či bolo vôbec doručované min. verejnou vyhláškou. Z rozhodnutia žiadne doručovanie nevyplýva a teda oprávnená osoba objektívne nemohla nikdy „právoplatným rozhodnutím nariaďujúcemu vydanie depozitu“ disponovať a predložiť ho ako podklad pre vyplatenie náhrady za vyvlastnenie. Pochybením žalovaného bola objektívne výlučnej vlastníčke pozemku č. XXXX/X pani K. A. odňatá možnosť „byť oprávnenou osobou“ v zmysle Rozhodnutia o vyvlastnení a teda žiadať náhradu za vyvlastnenie (vo vzťahu k druhému spoluvlastníckemu podielu pod por. č. XXX) a tak isto bola pochybením žalovaného odňatá možnosť disponovať dokumentom, na základe ktorého by mohla ako oprávnená osoba žiadať vyplatenie náhrady za vyvlastnenie. Toto podľa žalovaného „formálne pochybenie“ malo jednoznačne dopad na právnych predchodcov žalobcov a ich práva vo vzťahu k vyvlastneniu. Orgán štátnej správy vykonávajúci vyvlastnenie, toto vyvlastnenie vykonal s niekým úplne iným, ako s vlastníkom, na základe neúčinného vyvlastňovacieho konania a Rozhodnutia o vyvlastnení nemohlo dôjsť k prechodu vlastníctva ani na organizáciu, v prospech ktorej bola nehnuteľnosť vyvlastnená, a to bez ohľadu na to, či takýto nadobúdateľ bol alebo nebol dobromyseľný. Žalovaný nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k pozemku parc. č. XXXX/X na základe predmetného vyvlastnenia, ktoré trpí tak závažnými právnymi vadami, pre ktoré ho považujú žalobcovia za absolútne neplatné od počiatku.

9. V priebehu konania sa vyjadril žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu a doplnil, že žalobu považuje za nedôvodnú a žiada ju zamietnuť pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Uviedol, že vlastníctvo nadobudol na základe Rozhodnutia o vyvlastnení, ktoré je hodnoverným a právoplatným dokladom a nepovažuje za dôvodné odstrániť duplicitné vlastníctvo za finančnú náhradu. Žalovaný je toho názoru, že nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam v dobrej viere, a to aj s odkazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo 16.03.2016, ktorým je potvrdená ústavnoprávna ochrana vlastníckeho práva pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery a nález sp. zn. III. ÚS 247/14 z 28.01.2016. K otázke naliehavého právneho záujmu uviedol žalovaný, že majetkovoprávne vyporiadanie pozemku, určeného podľa príslušného územného rozhodnutia na zastavanie diaľničnou stavbou D61 Bratislava - Senec, zabezpečil právny predchodca žalovaného v roku 1980 na základe Rozhodnutia o vyvlastnení

vlastníckeho práva k predmetnému pozemku. Z Rozhodnutia o vyvlastnení bolo podľa žalovaného preukázané, že dôvodom vyvlastnenia vlastníckeho práva vlastníka pozemku bola skutočnosť, že pani A. K. bola evidovaná ako neznámy vlastník. Toto Rozhodnutie o vyvlastnení nadobudlo právoplatnosť dňa 12.05.1980. V prípade, že žalovaný by nemal možnosť sa dohodnúť ani neskôr o kúpe predmetných pozemkov, pristúpil by k vyvlastneniu predmetných pozemkov. Išlo by o priamy zásah štátu do vlastníckeho pozemkového práva v dôležitom verejnom záujme na základe zákona. Vyvlastnenie pripúšťa aj priamo Ústava SR a to v čl. 20 ods. 4. Keby sme vychádzali hypoteticky z tvrdení žalobcov, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, tak potom stav objektívnej právnej neistoty na strane žalobcov trvá nepretržite teda takmer 12 rokov. Aj z tohto dôvodu tvrdí žalovaný, že z časového hľadiska je úplne absurdné v tomto prípade hovoriť o nejakej naliehavosti právneho záujmu na strane navrhovateľa. Z hľadiska právnej istoty a stability vlastníckych vzťahov by bolo doslova diskriminačné a bez opory v zákone pripustiť naliehavosť právneho záujmu tam, kde tento záujem a možnosť domáhať sa svojho vlastníckeho práva existoval minimálne 12 rokov. Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalovaný tvrdí, že v tomto prípade neexistuje naliehavý právny záujem žalobcov na určení ich vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam ako základný procesný predpoklad úspešnosti každej určovacej žaloby, a preto súd podľa názoru žalovaného nemá dôvod zaoberať sa žalobou po vecnej stránke a skúmať pravdivosť tvrdenia žalobcov o ich vlastníctve k nehnuteľnostiam. Nedostatok naliehavého právneho záujmu vedie k zamietnutiu žaloby bez toho, aby ju súd preskúmaval po vecnej stránke, teda aby vykonával dokazovanie na existenciu samotného práva alebo právneho vzťahu, ktorý je predmetom určovacieho petitu. Zhodne s existujúcou judikatúrou (uznesenie Najvyšší súd SR, sp. zn. 4Cdo 111/2008) žalovaný tvrdí, že ak súd zamietá určovaciu žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je vylúčené, aby súčasne žalobu preskúmal po vecnej stránke a dal do pozornosti aj otázku hospodárnosti celého konania, v zmysle ktorej sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe, pričom naliehavý právny záujem musí byť daný aj v čase rozhodovania. Aj s ohľadom na vyššie uvedené má žalovaný za to, že žalobcom nie je preukázaná naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na obdobný právny spor, v ktorom Okresný súd Čadca rozsudkom sp. zn. 4C/42/2018 zo dňa 09.04.2019 žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu a v ktorom o.i. uvádza: V prípade určovacieho výroku, že žalobcovia 1/ - 8/ sú vlastníkami ideálneho spoluvlastníckeho podielu k diaľnici, by žalobcovia nemohli realizovať práva vlastníkov vyplývajúce z § 123 Občianskeho zákonníka, pretože právo spravovať diaľnicu, užívať diaľnicu a disponovať má žalovaná a nie žalobcovia. V prípade hypotetického určenia vlastníckeho práva k ideálnemu spoluvlastníckemu podielu by žalovaná bola nútená ihneď vyvlastniť vlastnícke právo žalobcov. V danom prípade určovacia žaloba neodstráni spor medzi stranami konania. Vyvolala by ďalšie konania. V danom prípade predmetom konania by mohla byť len ekonomická ujma za stratený predmet vlastníctva, pokiaľ stratu vlastníctva žalobcovia by preukázali.

10. K vyjadreniu žalovaného žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že argumentácia žalovaného, že právny predchodca žalovaného získal právo k spornému pozemku v súlade s platnými právnymi predpismi a teda nemá právny titul k opätovnému plneniu už raz uhradenej finančnej náhrady za vyvlastnenie a preto nepovažuje za dôvodné odstrániť duplicitné vlastníctvo za finančnú náhradu, nie je správna, keď na platné nadobudnutie vlastníckeho práva k spornému pozemku by sa v prípade Rozhodnutia o vyvlastnení muselo jednať o právny úkon právne perfektný, jasný a zrozumiteľný, ktorým Rozhodnutie o vyvlastnení nie je, naopak trpí tak závažnými právnymi vadami, ktoré ho spôsobujú absolútne neplatným právnym úkonom (minimálne v časti týkajúcej sa A. K., t.j. predchodkyňi žalobcov). Absolútnu neplatnosť spôsobí, že účinky, t.j. subjektívne občianske práva a občianskoprávne povinnosti z takto absolútne neplatného právneho úkonu nevznikli a ani nevzniknú. Žalobcovia zopakovali, že právna predchodkyňa žalobcov nikdy žiadne finančné plnenie od žalovaného alebo jeho právneho predchodcu neobdržala, pričom žalovaný doteraz nepreukázal opak. Žalobcovia tvrdia a sú toho názoru, že Rozhodnutie o vyvlastnení nie je právoplatné a ani vykonateľné vo vzťahu k právnej predchodkyňi žalovaných. K otázke naliehavého právneho záujmu žalobcov doplnili, že je prinajmenšom zvláštne keď žalovaný, ktorého vlastníctvo k pozemku je spochybnené zápisom o duplicitnom vlastníctve, vznáša námietku, že tu neexistuje naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva. Je absolútne nelogické a zo strany žalovaného čisto účelové tvrdiť, že nie je možné de facto a de iure vyriešiť spor o duplicitné vlastníctvo inštitútom žaloby o určení vlastníckeho práva. Podľa žalobcov je viac ako zrejmé, že žalovanému stav duplicitného vlastníctva vyhovuje a z jeho postoja k veci vyplýva, že ho ani riešiť nemieni. Žalobcovia poukázali na uznesenie ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 331/09-14, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 14Co/767/2013. Pokiaľ ide o judikatúru, na ktorú vo svojom vyjadrení poukázal žalovaný, žalobcovia uviedli, že nejde o judikatúru použiteľnú v danom prípade.

K tvrdeniu žalovaného, že z Rozhodnutia o vyvlastnení bolo preukázané, že dôvodom vyvlastnenia vlastníckeho práva k pozemku bola skutočnosť, že pani A. K. bola evidovaná ako neznámy vlastník, predložili súdu písomnú odpoveď mesta Senec na žiadosť o poskytnutie informácie vo veci údajov o A. K., z ktorého je zrejmé, že p. A. K., mala trvalý pobyt od r. 1960 /kedy vznikla evidencia/ do 20.01.1996 stále na adrese K., Š. XXX/XX a v evidencií nemajú záznam o tom, že menovaná bola neznáma, alebo sa zdržiavala na neznámom mieste, z čoho je zrejmé, že tvrdenia žalovaného o tom, že A. K. bola neznámym vlastníkom neobstojí a vychádza z ničím nepreukázaných tvrdení a poukazuje na ďalšiu závažnú vadu Rozhodnutia o vyvlastnení. K tvrdeniu žalovaného, že by bolo diskriminačné a bez opory v zákone pripustiť naliehavosť právneho záujmu tam, kde tento záujem možnosť domáhať sa svojho vlastníckeho práva existoval minimálne 12 rokov uviedli žalobcovia, že žalovaný si v tejto súvislosti protirečí, ale dokonca potvrdil, že tu je naliehavý právny záujem žalobcov na určení vlastníckeho práva a pokiaľ stav právnej neistoty tu nejaký čas trvá (žalovaný ho vyčíslil v rokoch, pričom nie je zrejme ako) u žalobcov, potom tento stav právnej neistoty trvá rovnaké obdobie aj u žalovaného, ktorému stav duplicitného vlastníctva vyhovuje a z jeho postoja k veci vyplýva, že ho ani riešiť nemieni a prípadne vyriešenie duplicity vlastníctva hodlá odďaľovať. Vlastnícke právo ako také je nepremlčateľné, nie je rozhodujúce ako dlho duplicitné vlastníctvo trvá a už vôbec nemôže byť táto skutočnosť na ťarchu jedného účastníka (žalobcov), kedy je zrejmé, že druhý účastník tento stav duplicitného vlastníctva účelovo udržiava (žalovaný). K údajnej dobrej viere žalovaného uviedli žalobcovia, že na základe neúčinného vyvlastňovacieho konania a Rozhodnutia o vyvlastnení nemohlo dôjsť k prechodu vlastníctva na žalovaného de facto na štát, v prospech ktorého bola nehnuteľnosť vyvlastnená) a nemožno vyvodzovať z právneho úkonu, ktorého účinky nikdy nenastali (Rozhodnutie o vyvlastnení) dobromyseľnosť a už vôbec nie dobromyseľnosť štátu (ktorý tento stav spôsobil). Zároveň žalobcom nie je zrejmé, ako môže byť žalovaný dobromyseľný v prípade, keď žalovaný je reprezentantom štátu, štát na základe absolútne neplatného Rozhodnutia o vyvlastnení odňal vlastníctvo k pozemku A. K. a previedol ho na žalovaného, t.j. opäť na reprezentanta štátu, žalovaný (štát) v danom prípade spôsobili absolútnu neplatnosť právneho úkonu vyvlastnenia, žalovaný napriek vedomosti o existencii osoby A. K. ju vyvlastní ako osobu neznámu, i keď preukázateľne nie je osobou neznámou, naopak osobou žijúcou minimálne od roku 1960 do jej smrti v roku 1996 na tom istom mieste a adrese, žalovanému stav absolútnej neplatnosti Rozhodnutia o vyvlastnení vyhovuje a dlhodobo ho udržiava, rovnako ako aj duplicitné vlastníctvo. Tieto dôvody a okolnosti prípadu podľa názoru žalobcov dostatočne preukazujú to, že v danom prípade neboli splnené subjektívne a ani objektívne predpoklady vzťahujúce sa k dobromyseľnosti žalovaného (de facto štátu). Žalovanému nie je možné priznať právnu ochranu ani z dôvodu, že nie je subjektom, ktorý by svoje vlastnícke právo odvodzoval napr. od nevlastníka tak, ako sa snaží vyvodiť žalovaný, pretože je subjektom, ktorý na základe absolútne neplatného právneho úkonu formálne nadobudol vlastnícke právo po A. K. (skutočnej vlastníčky), t.j. nie je subjektom, ktorý by bol v poradí ďalším nadobúdateľom, ktorý svoje právo odvodzuje od následného platne uzatvoreného právneho úkonu.

11. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12. Podľa ust. § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

13. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie, vec meritórne prejednal a vykonal dokazovanie prednesmi právnych zástupcov strán a oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav rozhodný pre posúdenie veci:

15. Súd mal v konaní za preukázané, že žalobcovia sú podľa zápisu na LV č. XXXX pre k.ú. Senec podielovými spoluvlastníkmi parc. č. XXXX/X nasledovne:

- žalobca v 1. rade so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 6/10, (titul nadobudnutia V 2-18/D 148/96, Dnot 66/96)

- žalobca v 2. rade so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 2/10, (titul nadobudnutia 31 D 370/02, Dnot 91/02)

- žalobca v 3. rade so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 2/10.

(titul nadobudnutia Osvedčenie o dedičstve č. 38D/533/2006 zo dňa 26.1.2007, Z-553/07).

16. Súd mal v konaní rovnako za preukázané, že žalovaný je podľa Geometrického plánu a zápisu na LV č. XXXX pre k.ú. Senec výlučným vlastníkom:

- parcely registra KN „C“, parc. č. 5134/1 (ďalej aj len ako „parc. č. XXXX/X“), druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere: XXX.XXX m²

- parcela registra KN „C“ parc. č. XXXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere: X.XXX m² (sporný pozemok).

Podľa Geometrického plánu výmera parc. č. XXXX/X pred odčlenením sporeného pozemku parc. č. XXXX/X (ktorého výmera je X.XXX m²) bola XXX.XXX m².

17. Vychádzajúc z nepopretých skutkových tvrdení žalobcov podľa ust. § 151 ods. 1 CSP mal súd za preukázané a nesporné, že žalobcovia nadobudli vlastníctvo k parc. č. XXXX/X postupne dedením po ich právnych predchodcoch nasledovne:

a) pôvodnými vlastníkmi parc. č. XXXX/X, orná pôda (o výmere XX.XXX m²) podľa PK vložky č. XXXX pre k.ú. Senec boli:

- U.G. Z., rod. Z., zomr. XX.XX.XXXX v 1/2, a

- D. Z., rod. Z., zomr. XX.XX.XXXX v 1/2.

b) na základe dedičského rozhodnutia vydaného Štátnym notárstvom Bratislava - vidiek, č.k. D 1194/68-8 zo dňa 12.12.1968 po U.E. Z. zomr. XX.XX.XXXX nadobudla pozemok parc. č. XXXX/X (pôda v užívaní JRD, PK vložka č. XXXX, dohoda dedičov s povinnosťou výplaty ustupujúcich spoludedičov) v 1/2 dcéra poručiťľa A. K., rod. Z., nar. 01.05.1929.

c) na základe dedičského rozhodnutia vydaného Štátnym notárstvom Bratislava - vidiek č.k. D 840/73 zo dňa 18.09.1973 po D. Z., rod. Z., zomr. 17.05.1973 nadobudla pozemok parc. č. XXXX/X (pozemky v užívaní JRD, PK vložka č. XXXX, dohoda dedičov s povinnosťou výplaty ustupujúcich spoludedičov) v 1/2 dcéra poručiťľky A. K., rod. Z., nar. 01.05.1929.

A. K., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX sa tak stala dedením po jej rodičoch U. Z. a D. Z. výlučnou vlastníčkou pozemku parc. č. XXXX/X (o výmere XX.XXX m²) už v r. 1973.

d) na základe Dohody o vyporiadaní zníženia dedičských podielov uzavretej dňa 29.06.1993 medzi A. K., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, a oprávnenými osobami - Ľ. Z., nar. XX.XX.XXXX a Z. Z., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola podkladom pre vydanie Osvedčenia o vlastníctve zo dňa 09.07.1993, N 53/93, Nz 53/93 na základe dohody o vyrovnaní dedičských podielov, sa spoluvlastníkmi parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m² stali:

- A. K.Á., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX v 3/5

- Ľ. Z., nar. XX.XX.XXXX v 1/5

- Z. Z., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX v 1/5-ine.

e) na základe Osvedčenia o dedičstve vydaného JUDr. Janou Hunovou, V2-18D 148/96, Dnot 66/96 zo dňa 30.07.1997 po A. K., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, nadobudol parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m² v podiele 6/10 žalobca v 1. rade

f) na základe Osvedčenia o dedičstve vydaného JUDr. Tatjanou Šúrkovou, 31D 370/02, Dnot 91/02 zo dňa 14.06.2002 po Ľ. Z., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, nadobudol parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m² v podiele 2/10 žalobca v 2. rade

g) na základe Osvedčenia o dedičstve vydaného JUDr. Ivonou Kohútovou, 38D/533/2006, Dnot 8/2006 zo dňa 26.01.2007 po Z. Z., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, nadobudol parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m² v podiele 2/10 žalobca v 3. rade.

18. Rozhodnutím o vyvlastnení (rozhodnutie Mestského národného výboru - oboru výstavby Senec, okres Bratislava - vidiek, č. Výst. 14/80 zo dňa 02.04.1980, právoplatného dňa 12.05.1980) vydaným podľa § 112 zákona č. 50/76 Zb. a § 57 vyhl. č. 85/76 Zb., rozhodol MsNV Senec o žiadosti Riaditeľstva diaľnic v Bratislave, Továrenská ul. č. 7 na vyvlastnenie pozemkov v k.ú. obce Senec, ktoré boli predmetom záberu na stavbu diaľnice podľa vyvlastňovacieho súpisu a geoplánu č. XXX-XXXX-XX/XX a v zmysle § 114 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., v znení § 57 vyhl. č. 85/76 Zb. v súlade so zákonom č. 71/76 Zb. o správnom konaní tak, že vyvlastňuje na výstavbu diaľnice v k.ú. obce Senec pozemky v rozsahu a za náhradu od vlastníkov podľa pripojeného zoznamu. Náhrada za vyvlastnené nehnuteľnosti sa určuje podľa Rozhodnutia o vyvlastnení podľa § 15 ods. 1 vyhl. č. 47/69 Zb. o cenách stavieb v osobnom vlastníctve a o náhradách pri vyvlastnení nehnuteľností cenou 0,40 Kčs za 1 m² pozemku, lebo vyvlastnené pozemky sa nachádzajú mimo zastavanej časti mesta. Osoby, ktoré boli uvedené v zozname neznámych vlastníkov a o ktorých boli pripojené potvrdenia Správy Zboru národnej bezpečnosti pre Bratislavu vidiek v Bratislave a FS VB v Prahe bol Mestským národným výborom v Senci menovaný opatrovník - O. K. na zastupovanie vo vyvlastňovacom konaní. Vlastníkom vyvlastnených pozemkov, ktorí neboli známi, bolo doručenie rozhodnutia vykonané spôsobom, upraveným zákonom v § 26 ods. 1, 2 zákona č. 71/67 Zb. o správnom konaní vyhláškou vyvesenou na čas 15 dní na vyhláškovej tabuli MsNV v Senci s tým, že posledný deň tejto lehoty sa pokladá za deň doručenia rozhodnutia. Vyvlastnením nadobúdala Československý štát v správe Riaditeľstva diaľnic v Bratislave, Továrenská ul. č. 5 vlastníctvo k vyvlastneným nehnuteľnostiam. Peňažnú náhradu za vyvlastnené nehnuteľnosti podľa Rozhodnutia o vyvlastnení zabezpečí nový vlastník - Riaditeľstvo diaľnic zložením úhrady do depozitu Štátneho notárstva Bratislava - vidiek na ďalšie konanie do 60 dní od právoplatnosti. V odôvodnení Rozhodnutia o vyvlastnení bolo uvedené, že vyvlastnenie sa vykonáva v súlade s plánom rozvoja národného hospodárstva z dôvodov verejného záujmu ako to vyžadujú plány výstavby diaľničnej siete na území SSR. Investor, ktorý vyvlastnenie navrhol, preukázal ohľadom neznámych osôb potvrdenie Správy ZNB pre Bratislavu - vidiek v Bratislave a FS VB v Prahe. Ohľadne tých, ktorí zmluvy im poslané nevrátili, preukázal investor bezúspešnosť ponukového konania v zmysle § 56 ods. 1 písm. e) vyhl. č. 85/76 Zb. Ďalej preukázal, že vyvlastnenie pozemkov je v súlade s územným rozhodnutím č. Výst. 654/74-Ný zo dňa 25.09.1974, vydaným odborom výstavby a ÚP Západoslovenského MNV, ďalej v súlade s rozhodnutím o odňatí poľnohospodárskej pôdy poľnohospodárskej výrobe č. OPLVH/7917/73 - pôd. zo dňa 28.12.1973, vydané odborom PLVH ONV Bratislava vidiek a rozhodnutím o povolení stavby č. Dop. 597/inž. Gr. 1971 zo dňa 15.10.1971, vydaným ONV Bratislava - vidiek. Pripojil aj stanovisko ŠM, n.p. Senec, ako užívateľa pozemkov. Pokladom pre rozsah vyvlastnených pozemkov - plôch je výkaz plôch ku geom. plánu č. XXX-XXXX-XX-XX-P. zo dňa 29.09.1978, vypracovaný geodéziou n.p. Bratislava a overený podľa § 8 zákona č. 46/71 Zb. pod č. XXX/XX zo dňa 02.10.1978 Správou geodézie a kartografie - Stredisko geodézie pre Bratislavu - vidiek. Rozhodnutie o vyvlastnení bolo doručované

1. Riaditeľstvo diaľnic v Bratislave

2. ŠN Bratislava - vidiek

3. Geodézia n.p. Bratislava - vidiek

X. O. Š., MNV Senec

5. ostatným účastníkom konania verejnou vyhláškou podľa zák. č. 71/76 Zb., § 26 a § 58 vyhl. č. 85/76 Zb.

Predmetom vyvlastnenia podľa pripojeného zoznamu vlastníkov, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou Rozhodnutia o vyvlastnení boli:

por. č. XXX - LV XXX, parc. č. XXXX, vlastník K. Z., rod. Z., výmera: XX.XXX, záber XXXX, v 1/2, náhrada: X.XXX,XX,

por. č. XXX - LV XXX, parc. č. XXXX/X, vlastník K. A., rod. Z., výmera: XX.XXX, záber XXXX, v 1/2, náhrada: X.XXX,XX.

19. Z rozhodnutia Štátneho notárstva Nšn 104-260/1985 súd zistil, že Štátne notárstvo Bratislava - vidiek na návrh Riaditeľstva diaľnic Bratislava zo dňa 02.01.1985 prijíma podľa ust. § 66 Zák. č. 72/1983 do notárskej úschovy sumu XX.XXX,XX Kčs zloženú v Slovenskej štátnej pokladnici v prospech neznámych dedičov alebo na neznámom mieste sa nachádzajúcich: o.i. K. Z. XXXX,XX Kčs, K. A. X.XXX,XX Kčs. Pre oprávnených sa súčasne ustanovuje opatrovníčka s. D. K.. Z odôvodnenia vyplýva, že zložiteľ zložil

hore uvedenú sumu do notárskej úschovy ako náhradu za vyvlastnené nehnuteľnosti v k.ú. Senec, pretože sa oprávnení zdržujú na neznámom mieste. Účastníci konania sa upozorňujú, že vyplatenie depozitu sa môže stať iba na žiadosť oprávnených alebo na predloženie právoplatného rozhodnutia nariaďujúceho vydanie depozitu. Štátne notárstvo tento depozit bude spravovať 3 roky počítajúc odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Po uplynutí tejto lehoty, ak sa oprávnení o depozit neprihlásia, prevedie sa konanie podľa ust. § 74 Zák. č. 72/1983 kedy prepadne v prospech štátu.

20. Z listu Riaditeľstva diaľnic Bratislava zo dňa 19.02.1992, adresovaného A. K., súd zistil, že ide o odpoveď na list menovanej zo dňa 13.01.1991 ohľadne majetkovo-právneho vysporiadania a Riaditeľstvo diaľnic Bratislava uvádza, že A. K. ako vlastníčka parc. č. XXXX/X bola vyvlastnená Rozhodnutím o vyvlastnení, ako neznáma, nakoľko sa ju napriek ich snahe nepodarilo vypátrať. Finančná náhrada za X.XXX m², ktoré boli zabrané na výstavbu diaľnice bola zložená v sume X.XXX,XX Kčs do notárskeho depozitu. Po uplynutí 3 rokov finančná náhrada prepadla v prospech štátu.

21. Z odpovede Riaditeľstva diaľnic Bratislava zo dňa 25.07.1994 súd zistil, že na základe listu právnej zástupkyne A.F. K. im oznamujú, že táto bola ako vlastníčka pozemku parc. č. XXXX/X v k. ú. Senec v podiele 1/2 vyvlastnená Rozhodnutím o vyvlastnení, ako neznáma, pretože sa ju nepodarilo vypátrať. Finančná náhrada v sume X.XXX,XX Kčs bola v roku 1984 zložená do notárskeho depozitu. Druhou spoluvlastníčkou pozemku parc. č. XXXX/X v podiele 1/2 bola p. Z. K., ktorá bola rovnako vyvlastnená Rozhodnutím o vyvlastnení a finančná náhrada v sume X.XXX,XX Kčs bola v roku 1984 zložená do notárskeho depozitu. Uvedený pozemok bol vyvlastnený na výstavbu diaľnice a zastavaný, a preto v zmysle ust. § 11 Zák. č. 229/1991 Zb. nemôže byť vydaný.

22. Podľa výpisu z Obchodného registra, žalovaný vznikol ako 100% dcérska spoločnosť štátu, v mene ktorého koná Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR (štát je jediným akcionárom žalovaného) Zakladateľskou listinou vo forme notárskej zápisnice dňa 25.01.2005, N 28/2005, Nz 3164/2005, NCRIs 3246/2005 bez výzvy na upisovanie akcií v súlade so z.č. 639/2004 Z.z. o Národnej diaľničnej spoločnosti.

23. Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. Senec je možné dovodiť, že súčasťou vkladu zakladateľa do základného imania žalovaného boli aj nehnuteľnosti zapísané na predmetnom LV (vrátane sporného pozemku), kde sa ako titul nadobudnutia uvádza Osvedčenie N 28/2005, Nz 3164/2005, NCRIs 3246/2005 zo dňa 25.01.2005 v zmysle zákona č. 639/2004 Z.z.

24. Na LV č. XXXX aj a LV č. XXXX pre k.ú. Senec je uvedená poznámka o duplicitne vlastníctva nasledovného znenia: „Vlastnícke práva k pozemku reg. C p.č. XXXX/X sú zapísané na LV č. XXXX ako časť p. č. XXXX/X a duplicitne na LV č. XXXX ako časť pozemku reg. E p.č. XXXX/X (podľa V2-18/D 148/96, 31 D 370/02, 380/533/2006) P-XXX/XX.“

Rozsah duplicity (sporný pozemok - parcela registra KN „C“ parc. č. XXXX/X o výmere: X.XXX m²) je vymedzený Geometrickým plánom (geometrický plán č. XX/XXXX zo dňa 20.05.2014 na vymedzenie rozsahu duplicitného vlastníctva k pozemku p.č. XXXX/X, vyhotoveným Petrom Formankom, IČO: 33 220 964, úradne overený dňa 06.06.2014).

25. Žalobcovia, ako vlastníci parc. č. XXXX/X, listom doručeným žalovanému dňa 25.04.2017 požiadali žalovaného o vysporiadanie duplicitného vlastníctva zapísaného na LV č. XXXX a XXXX pre k.ú. Senec. Žalovaný listom (stanoviskom) zo dňa 19.06.2017 žalobcom odpovedal, že ako právny nástupca Riaditeľstva diaľnic v Bratislave získal právo k pozemkom v súlade s platnými predpismi, nemá právny titul na opätovné plnenie, poukázanie už raz uhradenej finančnej náhrady za vyvlastnenie, a nepovažuje za dôvodné duplicitné vlastníctvo odstrániť dohodou za finančnú náhradu.

26. Žalobcovia doručili žalovanému predžalobnú výzvu zo dňa 21.08.2017, v ktorej uviedli, že majú seriózny záujem o vyriešenie celej záležitosti, požiadali o prehodnotenie stanoviska žalovaného a žiadali, aby žalovaný vzal do úvahy okolnosti a skutočnosti, ktoré doteraz o vyvlastnení A. K., rod. Z., vyšli najavo najmä, že vyvlastňovacie konanie trpí závažnými vadami, pre ktoré je minimálne v časti týkajúcej sa jej majetku absolútne neplatným právnym úkonom, o čom svedčí aj to, že nebola o zámere vyvlastnenia upovedomená a to aj napriek skutočnosti, že nebola osobou neznámou, neobdržala titulom vyvlastnenia žiadnu protihodnotu, pričom zo samotného Rozhodnutia o vyvlastnení mala byť A. K. skonfiškovaná

parc. č. XXXX/X v 1/2 pričom v skutočnosti jej bola vyvlastnená v celom rozsahu. Na túto žalovaný už nereagoval.

27. Z odpovede Mesta Senec zo dňa 03.09.2019 na žiadosť o poskytnutie údajov, adresovanej žalobcovi v 1. rade súd zistil, že na dožiadanie žalobcovi v 1. rade Mesto Senec oznamuje, že p. A. K., nar. XX.XX.XXXX a zomr. XX.XX.XXXX má v ich evidencii založenú kartu od 12.09.1960 a mala trvalý pobyt na S. V. Č.. XX, názov S. ulice aj číslovanie sa v minulosti menili (E.Ú., Č. B., Š.). P. A. K. mala trvalý pobyt od r. 1960 /kedy vznikla evidencia/ do 20.01.1996 stále na adrese K., Š. XXX/XX a v ich evidencii nemajú záznam o tom, že menovaná bola neznáma, alebo sa zdržiavala na neznámom mieste.

28. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

29. Podľa ust. § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

30. Podľa ust. § 112 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom ku dňu vyvlastnenia (ďalej len ako „Stavebný zákon“),

(1) Vyvlastňovacie konanie vykonáva stavebný úrad.

(2) Vyvlastňovacie konanie začne stavebný úrad

- a) na návrh orgánu, organizácie alebo občana, ktorí majú uskutočniť účel, na ktorý sa vyvlastňuje,
- b) ak ide o vyvlastnenie pozemkov, ktoré sú určené zoznamom na výstavbu rodinných domčekov, na návrh miestneho národného výboru na území ktorého sú dotknuté pozemky,
- c) z vlastného podnetu v prípadoch, keď podľa ustanovenia písmen a) alebo b) by mal byť navrhovateľom národný výbor, ktorý je stavebným úradom príslušným na vyvlastňovacie konanie.

31. Podľa ust. § 113 Stavebného zákona,

(1) Na prerokovanie návrhu na vyvlastnenie nariadi stavebný úrad ústne konanie.

(2) Stavebný úrad oznámi účastníkom konania termín uskutočnenia ústneho konania písomne najmenej 15 dní vopred. Pri líniových stavbách, v odôvodnených prípadoch aj pri zvlášť rozsiahlych stavbách, s veľkým počtom účastníkov konania môže stavebný úrad upovedomiť účastníkov o ústnom konaní verejnou vyhláškou.

(3) Námiety proti vyvlastneniu musia účastníci konania uplatniť najneskoršie pri ústnom konaní. Na námietky uplatnené neskoršie a na námietky, ktoré boli v územnom konaní zamietnuté alebo ktoré mohol účastník uplatniť v územnom konaní podľa tohto zákona, sa neprihliada. Na túto skutočnosť sa musia účastníci konania výslovne upozorniť.

(4) Ak ide o prechod vlastníckeho práva k pozemku, ktorý je určený zoznamom pozemkov na výstavbu rodinných domčekov, môže vlastník namietnuť, že na ňom bude stavať rodinný domček sám alebo jeho príbuzní v priamej línii, prípadne jeho súrodenci; pokiaľ budúci stavebník preukáže schopnosť vystavať rodinný domček v lehote a za podmienok určených v zozname pozemkov na výstavbu rodinných domčekov, nemožno taký pozemok alebo jeho časť vyvlastniť.

32. Podľa ust. § 114 Stavebného zákona,

(1) Na základe výsledkov vyvlastňovacieho konania vydá stavebný úrad rozhodnutie o vyvlastnení.

(2) Odkladný účinok odvolania proti rozhodnutiu o vyvlastnení nemožno vylúčiť.

33. Podľa ust. § 56 vyhlášky č. 85/1976 Zb. o podrobnejšej úprave územného konania a stavebnom poriadku v znení účinnom ku dňu vyvlastnenia (ďalej len ako „vyhláška č. 85/1976 Zb.“),

(1) Návrh na vyvlastnenie obsahuje najmä

- a) označenie pozemku alebo jeho časti, označenie stavby, údaj, aké právo a v akom rozsahu sa má vyvlastniť, a návrh náhrady,
- b) meno (názov) organizácie, v prospech ktorej sa má uskutočniť vyvlastnenie,
- c) meno (názov) a adresu osoby alebo organizácie, proti ktorej vyvlastnenie smeruje,

d) odôvodnenie požiadavky s uvedením účelu, na ktorý sa vyvlastnenie navrhuje; pri vyvlastnení na uskutočnenie stavby významnej pre rozvoj obce, okresu alebo kraja stanovisko orgánu oblastného plánovania,

e) dôkaz o tom, že pokus o získanie práva k pozemku alebo stavbe dohodou za odplatu zodpovedajúcu cenovým predpisom bol bezvýsledný,

f) výpis z evidencie nehnuteľností, prípadne výpis z pozemkovej knihy identifikovaný podľa evidencie nehnuteľností, ak právne vzťahy k pozemkom a stavbám neboli dosiaľ v evidencii nehnuteľností vyznačené,

g) snímku z pozemkovej mapy evidencie nehnuteľností so zákresom pozemkov a stavieb navrhnutých na vyvlastnenie, doplnenú situáciou z iných mapových podkladov, ktoré graficky vyjadrujú právne vzťahy k nehnuteľnostiam v prípadoch, keď tieto vzťahy neboli dosiaľ v evidencii vyznačené; ak sa navrhuje vyvlastniť časť pozemku, pripojí sa aj geometrický plán v troch vyhotoveniach. Ak pri líniových stavbách nemožno určiť presný rozsah pozemkov, postačí situácia projektovanej stavby zakreslená na snímke z pozemkovej mapy evidencie nehnuteľností.

(2) Dôkazom podľa odseku 1 písm. e) je doporučene zaslaná písomná výzva na uzavretie dohody, obsahujúca požiadavku žiadateľa, dôvody, návrh odplaty a upozornenie, že ak na ňu vlastník pozemku alebo stavby neodpovie do 15 dní odo dňa doručenia, bude sa predpokladať, že dohodu odmieta. Ak ide o pozemky a stavby užívané na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby alebo o lesné pozemky, je dôkazom aj žiadosť o súhlas s prevodom pozemku alebo stavby doporučene zaslaná organizácii, ktorej patrí právo užívania podľa osobitných predpisov 12) s upozornením, že ak nebude súhlas udelený do 15 dní odo dňa doručenia, bude sa predpokladať, že užívateľ s prevodom nesúhlasí. V oboch prípadoch je potrebné vyhlásenie navrhovateľa, že v určenej lehote nedostal na svoju výzvu odpoveď, prípadne že k prevodu nedošlo.

34. Podľa ust. § 57 vyhlášky č. 85/1976 Zb., rozhodnutie o vyvlastnení obsahuje najmä

a) predmet, účel a rozsah vyvlastnenia,

b) meno (názov) osoby alebo organizácie, proti ktorej vyvlastnenie smeruje,

c) označenie orgánu alebo organizácie, ktorá bude vykonávať správu národného majetku, prípadne meno osoby alebo organizácie, v prospech ktorých sa vyvlastňuje,

d) náhradu za vyvlastnenie a spôsob jej úhrady,

e) lehotu, do ktorej sa musí začať s užívaním pozemku a stavby na účel, na ktorý sa vyvlastnili.

35. Podľa ust. § 58 vyhlášky č. 85/1976 Zb.,

(1) Ak ide o rozhodnutie alebo iné opatrenie väčšieho rozsahu alebo ak jeho neoddeliteľnú časť tvoria grafické prílohy, vyvesí sa miesto úplného znenia opatrenia stručná vyhláška obsahujúca základné údaje o území, ktorého sa opatrenie týka, a jeho stručný obsah s poučením, kedy a kde možno doň nazrieť.

(2) Písomnosť alebo vyhláška podľa odseku 1 sa vyvesí na úradnej tabuli miestneho národného výboru, ktorého územného obvodu sa týka, a správneho orgánu, ktorý rozhodnutie alebo iné opatrenie vydal. Na vyhláške označí orgán, ktorý ju vyvesil, dátumy jej vyvesenia a sňatia a založí ju do správneho spisu.

36. Podľa ust. § 26 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení účinnom ku dňu vyvlastnenia (ďalej len ako „Správny poriadok“),

(1) Doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný právny predpis.

(2) Doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

37. Z vykonaného dokazovania vzhľadom na zhodné skutkové tvrdenia strán a nespornosť skutkových tvrdení strán sporu mal súd za preukázané, že žalobcovia ako dedičia po svojich právnych predchodcoch sú podielovými spoluvlastníkmi parc. č. XXXX/X pre k.ú. Senec (zapísanými na LV č. XXXX), ktorá je v rozsahu sporného pozemku (parc. č. XXXX/X o výmere X.XXX m²) duplicitne evidovaná na LV č. XXXX pre k.ú. Senec vo výlučnom vlastníctve žalovaného titulom právneho nástupníctva vlastníka, ktorý nehnuteľnosť nadobudol na základe Rozhodnutia o vyvlastnení. Duplicita vlastníctva v rozsahu sporného pozemku (parc. č. XXXX/X) bola vymedzená Geometrickým plánom a poznámka o duplicite vlastníctva strán sporu je zapísaná na LV žalobcov č. XXXX ako ja na LV žalovaného č. XXXX pre k.ú. Senec.

38. V prvom rade súd ex offio skúmal, či sú splnené podmienky a predpoklady procesnej prípustnosti určovacej žaloby podľa ust. § 137 písm. c) CSP a či na žalobcami požadovanom určení majú žalobcovia naliehavý právny záujem, ktorý v konaní preukázali.

39. Žalobcovia poukazovali na to, že ich naliehavý právny záujem je daný samotnou duplicitou zápisu vlastníckeho práva pozemku a zápisom poznámky, ktorá má obmedzujúci charakter a bráni prevodu nehnuteľnosti, keď existuje stav objektívnej právnej neistoty (duplicitné vlastníctvo) medzi žalobcami a žalovaným, ktorý je ohrozením právneho postavenia žalobcov a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom ako určením ich vlastníckeho práva odstrániť, pričom nie je pritom rozhodujúce, ako táto neistota vznikla. Rozhodnutím súdu sa stanoví pevný rámec právnych pomerov účastníkov konania.

40. Podľa názoru súdu, zhodného so žalobcami, zistený skutkový stav odôvodňuje záver o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení. V prípade určovacích žalôb týkajúcich sa vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je naliehavý právny záujem (spravidla) daný potrebou zosúladenia skutočného stavu so zápisom vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, a teda zapísania (či obnovenia zápisu) vlastníckeho práva (žalobcov) na základe pozitívnej určovacej žaloby, ktorou sa má odstrániť stav právnej neistoty duplicitne zapísaného vlastníckeho práva žalobcov a žalovaného. Ide teda o situáciu, aká nastala aj v prejednávanej veci, t.j. ak je vlastnícke právo zapísaného vlastníka spochybnené duplicitným zápisom vlastníckeho práva i v prospech iného subjektu. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo KS 50/2006 vyplýva, že vzniknutý problém duplicitného vlastníctva je v zmysle § 36a Katastrálneho zákona riešiteľný iba dohodou duplicitných vlastníkov, prípadne žalobou o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá však patrí do právomoci súdov prejednávajúcich občianskoprávne veci. Z uvedeného je teda nesporné, že v danom prípade je možné otázku duplicitného vlastníctva k tej istej nehnuteľnosti riešiť len podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva, ktorou sa vyrieši, ktorý z uvádzaných titulov bol platným právnym dôvodom na zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a v prospech ktorého označeného vlastníka.

41. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 163/2005 (ZSP 3/2009), podľa ktorého: „Okolnosť, že je ako vlastník určitej nehnuteľnosti, ktorá nie je predmetom spoluvlastníctva, v katastri nehnuteľností popri žalobcovi zapísaný aj žalovaný (duplicitný zápis), odôvodňuje vždy naliehavý právny záujem žalobcu na určení, že je vlastníkom takej nehnuteľnosti. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností (výpis z katastra nehnuteľností slúži ako preukázanie vlastníckeho práva) a na jeho právne účinky je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je za tejto situácie neisté, a že bez požadovaného určenia, by jeho právo mohlo byť aj ohrozené“. Pokiaľ ide o preukazovanie naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva v danej veci súd má za to, že žalobcovia (i žalovaný) majú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, pretože rozhodnutie súdu môže byť podkladom pre uskutočnenie zmeny zápisu vlastníckych práv v katastri nehnuteľností za účelom odstránenia duplicitného zápisu.

42. Námietky žalovaného, že k uplatneniu práva žalobcov určovacou žalobou na súde došlo až z odstupom niekoľkých (12) rokov od zistenia stavu objektívnej právnej neistoty, a teda už z časového hľadiska je absurdné v tomto prípade hovoriť o nejakej naliehavosti právneho záujmu na strane žalobcov, súd vyhodnotil ako nedôvodné. Súd poukazuje na charakter vlastníckeho práva ako práva absolútneho, ktoré pôsobí erga omnes (voči všetkým) a je nepremlčateľné. Nepremlčateľnosťou sa rozumie, že tieto práva nezanikajú ich nevyužívaním, preto pre posúdenie existencie alebo neexistencie naliehavého právneho záujmu na jeho určení (a na odstránení spornosti), nie je rozhodujúce ako dlho duplicitné vlastníctvo trvá. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že stav duplicitného vlastníctva sa dotýka oboch vlastníkov sporného pozemku, teda poukazovanie na aktivitu jedného z nich (i keď vyvinutú s odstupom času, ktorej predchádzala snaha o mimosúdne riešenie odstránenia duplicity) smerujúcej k odstráneniu duplicity, pri vlastnej nečinnosti, nemôže byť na ťarchu jedného z vlastníkov (v tomto prípade žalobcov).

43. Súd majúci za preukázanú existenciu naliehavého právneho záujmu na žalobcami požadovanom určení, a teda splnenie podmienky procesnej prípustnosti podanej žaloby, pristúpil k skúmaniu žaloby po vecnej stránke, a teda sa zoberal pravdivosťou a správnosťou tvrdení žalobcov o ich vlastníctve k spornému pozemku.

44. Žalobcovia svoje vlastnícke právo odvíjajú od nadobudnutia parc. č. XXXX/X postupne dedením po svojich právnych predchodcoch a namietajú, že Rozhodnutie o vyvlastnení, ktorým vyvlastnené

pozemky (vrátane sporného pozemku) nadobudol Československý štát v správe Riaditeľstva diaľnic v Bratislave a od ktorého odvíja svoje vlastnícke právo žalovaný, je absolútne neplatný právny úkon. Žalobcovia namietali, že Rozhodnutie o vyvlastnení nie je právoplatné a ani vykonateľné vo vzťahu k právnej predchodkyni žalovaných, ktorou v rozhodnom čase bola A. K. ako výlučný vlastník pozemku parc. č. XXXX/X (v tom čase o výmere XX.XXX m²).

45. Otázkou, či slovenský právny poriadok nevyklučuje uplatnenie práv určovacou žalobou za súčasnej existencie reštitučného zákonodarstva v prípade, ak si žalobca, ktorý nevyužil možnosť uplatniť si svoj nárok na základe reštitučných predpisov, podal žalobu, ktorou žiadal určiť, teda deklarovať existenciu svojho vlastníckeho práva, sa zaoberali sudy vrátane Ústavného súdu SR (aj ako „ÚS SR“) už v minulosti, pričom dospel k záveru, že reštitučné predpisy neboli vydané pre ten účel, aby spôsobili zánik vlastníckeho práva oprávnených osôb, ale aby im uľahčili obnovenie tohto vlastníckeho práva (III. ÚS 102/04, II. ÚS 231/09, II. ÚS 249/2011). ÚS SR vyslovil, že ak došlo k zabratiu majetku štátom bez právneho dôvodu, osoba nestratila svoj vlastnícky vzťah k tomuto majetku a nič nebráni tomu, aby sa svojho nároku, resp. finančnej náhrady domáhala žalobou opierajúcou sa o všeobecné predpisy občianskeho práva [podľa nástrojov ochrany vlastníckeho práva - žalôb určovacích, vindikačných (na vydanie veci), negatívnych a pod. (III. ÚS 178/06)].

46. Žalobcovia vo vzťahu k nadobudnutiu pozemkov (vrátane sporného pozemku) žalovaným namietali, že žalovaný nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k pozemku parc. č. XXXX/X na základe Rozhodnutia o vyvlastnení, ktoré trpí tak závažnými právnymi vadami, pre ktoré ho považujú žalobcovia za absolútne neplatný právny úkon, a to minimálne v časti týkajúcej majetku po A. K., ktorá nebola v čase vyvlastňovania o zámere vyvlastnenia upovedomená, a to aj napriek skutočnosti, že nebola osobou neznámou. A. K. neobdržala titulom vyvlastnenia sporného pozemku žiadnu protihodnotu (pričom aj podľa samotného Rozhodnutia o vyvlastnení mala byť A. K. vyvlastnená parc. č. XXXX/X v 1/2 z celkovej vyvlastňovanej výmery X.XXX m², pričom v skutočnosti jej bola vyvlastnená v rozsahu celej výmery). Rozhodnutie o vyvlastnení hovorí o N. A. K. v 1/2 (čo malo teda predstavovať X.XXX m²), keď 1/2 parc. č. XXXX/X (vo výlučnom vlastníctve A. K.) bola podľa Rozhodnutia o vyvlastnení vyvlastnená osobe Z. K., rod. Z., ktorá však v čase vyvlastnenia nebola vlastníčkou tejto parcely a ide (zrejme) o neexistujúcu osobu. Žalobcovia doplnili, že A. K. v čase vydania Rozhodnutia o vyvlastnení nebola osobou neznámou, pretože v meste Senec v tom čase riadne žila a zdržiavala sa. A. K. nebola navyše vyplatená náhrada za vyvlastnenie, ani len v podiele 1/2, a to i napriek tomu, že bola výlučnou vlastníčkou vyvlastňovaného pozemku v zábere.

47. Vo vzťahu k možnosti preskúmania platnosti Rozhodnutia o vyvlastnení poukazuje súd na to, že všeobecné sudy sú oprávnené preskúmať mimo rámec správneho súdnictva len nulitné rozhodnutia, teda tie ktoré boli vydané správnym orgánom na vydanie ktorých nemal právomoc. Ide o rozhodnutia také, ktoré nevyvolávajú právne účinky, takýmito správnymi aktmi sú rozhodnutia, ktorých vady sú tak závažné, že sa neuplatní prezumpcia správnosti ich správnosti. Za ničotný správny akt sa považuje akt vydaný absolútne nepríslušným orgánom, ktorý v rámci svojho zákonného vymedzenia nebol oprávnený o určitej veci rozhodnúť ako aj, či je právoplatný alebo vykonateľný. Žiadne iné prípadné vady vyvlastňovacieho konania nemajú vplyv na závažnosť tohto rozhodnutia pre sudy v tomto konaní. Súd poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/24/2007: „K otázke kedy sú všeobecné sudy oprávnené mimo rámec správneho súdnictva preskúmať správne akty, dovolací súd udáva, že nulitné sú také rozhodnutia, ktoré boli vydané takými správnymi orgánmi, na vydanie ktorých nebol konkrétny správny orgán absolútne vybavený právomocou a na ktoré sa pozerá ako keby nikdy neboli vydané tzv. paakty. Len takéto rozhodnutia je všeobecný súd oprávnený preskúmať mimo rámca správneho súdnictva. Preskúmať teda môže správne akty zásadne len so zreteľom k tomu, či sa jedná o akty nulitné, t. j. také vady, ktoré sú tak závažné, že sa neuplatňuje prezumpcia ich správnosti. U ostatných platí prezumpcia ich „správnosti“ (porovnaj aj rozhodnutie Najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo/123/2003). Obdobne Ústavný súd prijal záver, že „všeobecný súd môže konfiškačný výmer preskúmať len z hľadiska existencie právomoci správneho orgánu na jeho vydanie v súlade v tej dobe s účinnými právnymi predpismi, nie však jeho zákonnosť, pretože nejde o žalobu o preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia“ (porovnaj aj uznesenie I. ÚS 419/2014-34).

48. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané a z Rozhodnutia o vyvlastnení vyplýva, že:

- pod por. č. XXX malo dôjsť k vyvlastneniu časti pozemku parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m² vo vzťahu k K. A., rod. Z. v 1/2, a to vo výmere záberu X.XXX m² za náhradu vo výške X.XXX,XX Kčs v sume 0,40 Kčs/m²;

- pod por. č. XXX malo dôjsť k vyvlastneniu časti pozemku parc. č. XXXX (bez podlomenia „/2“) o výmere XX.XXX m² vo vzťahu k vlastníkovi Z. K. rod. Z. v 1/2, a to vo výmere záberu X.XXX za náhradu vo výške X.XXX,XX Kčs v sume 0,40 Kčs/m².

Súd uvádza, že v prípade vlastníka pod por. č. XXX tak ide o zrejme neexistujúcu osobu, ktorej bol vyvlastnený pozemok (s parc. č. XXXX) o rovnakej celkovej výmere (XX.XXX m²), v rovnakom spoluvlastníckom podiele (1/2) a v rovnakej výmere záberu (X.XXX m²) ako pri A. K., uvedenej pod por. č. XXX.

49. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcov, že vyvlastnenie vlastníkovi pod por. č. XXX označenému ako Z. K. rod. Z. nemohlo mať právne účinky vyvlastnenia vo vzťahu k A. K., navyše k celkom inému pozemku vo výlučnom vlastníctve A. K. (par. č. XXXX/X). Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného a má za to, že nie je možné uvedené (dokonca viacnásobné) rozpory v Rozhodnutí o vyvlastnení v jednom riadku pod por. č. XXX, ktorého dôsledkom je (nútená) strata a odňatie vlastníckeho práva A. K., ako krajný zásah do absolútneho vlastníckeho práva, vnímať iba ako formálnu chybu v písaní, nemajúcu vplyv na platnosť Rozhodnutia o vyvlastnení v tejto časti voči A. K., a to vo vzťahu k celej časti vyvlastňovaného pozemku parc. č. XXXX/X vo výlučnom vlastníctve A. K.. Zo zoznamu vlastníkov, ktorý je prílohou Rozhodnutia o vyvlastnení, vyplýva, že žiadny iný vlastník, ktorý mal v čase vyvlastnenia pozemok vo svojom výlučnom vlastníctve s podielom 1/1, nebol v zozname uvedený vo viacerých riadkoch pod rôznymi poradovými číslami, s uvedením jeho vlastníctva v rôznych spoluvlastníckych podieloch (alebo dokonca s rozdielnym číslom parcely), ktorých súčet by bol podiel v 1/1, preto súd argumentáciu žalovaného považuje za účelovú, keď nie je ničím preukázané, že pozemok patriaci jednému vlastníkovi vo veľkosti 1/1 bol vyvlastňovaný pod viacerými poradovými číslami po častiach resp. v rôznych spoluvlastníckych podieloch.

50. Vo vzťahu k vyvlastneniu časti sporného pozemku pod por. č. XXX má tak súd z vykonaného dokazovania za to (a žalovaný okrem argumentácie formálnou chybou v písaní nepreukázal nič iné), že Rozhodnutie o vyvlastnení, ako správny akt, nemalo v tejto časti zákonné náležitosti, ak sa konanie viedlo s účastníkom identifikovaným ako Z. K. rod. Z., ktorý účastník v čase vyvlastňovacieho konania nemal právnu subjektivitu. Ak by takýto účastník aj existoval, z Rozhodnutia o vyvlastnení by vyplývalo, že vo vzťahu k takémuto účastníkovi označenému ako Z. K. rod. Z. by došlo k vyvlastneniu časti pozemku parc. č. XXXX, ktorého bol spoluvlastníkom v 1/2. Uvedeným vyvlastnením pod por. č. XXX by nemohlo byť dotknuté vlastnícke právo A. K. ako výlučnej vlastníčky pozemku parc. č. XXXX/X (a to ani v časti). Je preto podľa názoru súdu nepochybné, že pokiaľ príslušný orgán štátnej správy vykonávajúci vyvlastnenie, toto vyvlastnenie vykonal ako s vyvlastňovaným s niekým iným, ako s vlastníkom a vlastnícke právo k veci, ktorá bola predmetom vyvlastnenia, patrilo subjektu, ktorý bol odlišný od vyvlastňovaných, nemohli nastať právne účinky, ktoré právna úprava s vyvlastnením spája.

51. Vzhľadom na tvrdenie žalobcov, že Rozhodnutie o vyvlastnení nebolo doručené ich právnej predchodkyni A. K., skúmal súd jeho právoplatnosť a vykonateľnosť podľa Stavebného zákona, Správneho poriadku a vyhlášky č. 85/1976 Zb., na základe ktorého bolo vydané a dospel k záveru, že Rozhodnutie o vyvlastnení právoplatnosť a vykonateľnosť nenadobudlo, a preto ani v časti jej spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 na pozemku parc. č. XXXX/X o výmere XX.XXX m² pod por. č. XXX nemohlo dôjsť k právoplatnému vyvlastneniu vo výmere záberu, a to aj napriek tomu, že na vyvlastňovacom rozhodnutí je vyznačená právoplatnosť dňa 12.05.1980. V druhej časti spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1/2 k celku k pozemku parc. č. XXXX/X k vyvlastneniu nikdy nedošlo a takéto vyvlastnenie nevyplýva ani z Rozhodnutia o vyvlastnení.

52. Z vykonaného dokazovania, a to najmä z odpovede Mesta Senec a z dedičských osvedčení č.k. D 1194/68-8 zo dňa 12.12.1968 a č.k. D 840/73 zo dňa 18.09.1973 mal súd za preukázané, že A. K. rod. Z. mala od vzniku evidencie v r. 1960 a v aj v rozhodnom čase vydania Rozhodnutia o vyvlastnení, trvalý pobyt na území obce K., a to na adrese Š. V.. Č.. XX, neskôr po prečíslovaní na adrese K., Š. XXX/XX, teda nebola osoba neznáma ani sa nezdržiavala na neznámom mieste. Dôkazné bremeno na preukázanie perfektosti vyvlastňovacieho konania a Rozhodnutia o vyvlastnení zaťažovala žalovaného, ktorý práve od tohto titulu nadobudnutia odvíja svoje vlastnícke právo k spornému pozemku (naviac žalobcovia túto skutočnosť ani nemajú ako preukázať).

53. Žalovaný ohľade doručovania v konaní iba poukazoval na znenie Rozhodnutia o vyvlastnení, podľa ktorého osobám, ktoré boli uvedené v zozname neznámych vlastníkov a o ktorých boli pripojené potvrdenia Správy Zboru národnej bezpečnosti pre Bratislavu vidiek v Bratislave a FS VB v Prahe bol Mestským národným výborom v Senci menovaný opatrovník - O. K. na zastupovanie v tomto vyvlastňovacom konaní a vlastníkom vyvlastnených pozemkov, ktorí neboli známi, bolo doručenie rozhodnutia vykonané spôsobom, upraveným zákonom o správnom konaní vyhláškou vyvesenou na čas 15 dní na vyhláškovej tabuli MsNV v Senci s tým, že posledný deň tejto lehoty sa pokladá za deň doručenia rozhodnutia. Samotné potvrdenie (ktoré podľa Rozhodnutia o vyvlastnení vo vyvlastňovacom konaní preukázal investor - Riaditeľstvo diaľnic v Bratislave) alebo iný dôkaz preukazujúci, že prijatý záver o tom, že A. K. bola v čase vyvlastnenia neznámy vlastník alebo nebola známa, je správny, žalovaný nepredložil.

54. Podľa Rozhodnutia o vyvlastnení bolo toto Rozhodnutie o vyvlastnení doručované:

- Riaditeľstvo diaľnic v Bratislave
- ŠN Bratislava - vidiek
- Geodézia n.p. Bratislava - vidiek
- O. Š., MNV Senec
- ostatným účastníkom konania verejnou vyhláškou podľa zák. č. 71/76 Zb., § 26 a § 58 vyhl. č. 85/76 Zb. Ak bolo doručovanie Rozhodnutia o vyvlastnení A. K. vykonané dorúčením G. Š. ako opatrovníkovi ustanovenému jej podľa ust. § 16 ods. 1 Správneho poriadku alebo verejnou vyhláškou podľa ust. § 26 Správneho poriadku a ust. § 58 vyhlášky č. 85/1976 Zb., nebolo Rozhodnutie o vyvlastnení správne doručované, nakoľko A. K. nebola neznámou osobou. Žalovaný navyše doručovanie verejnou vyhláškou vo vzťahu k nej nijak nepreukázal. Súd vo vzťahu k vyššie prijatému názoru poukazuje aj na nález Ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 699/2016-48 a uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 107/2008.

55. Súd poukazuje na to, že žalovaný svoje vlastníctvo odvíja od tvrdenej existencie právoplatného vyvlastnenia, a teda od doručenia Rozhodnutia o vyvlastnení právnej predchodkyni žalobcov, a z toho odvodzoval svoju argumentáciu, avšak doklady preukazujúce doručenie Rozhodnutia o vyvlastnení právnej predchodkyni nepredložil, teda sám ním tvrdenú skutočnosť nepreukázal. Súd poukazuje na to, že opatrovník O. K. bol neznámym vlastníkom ustanovený Mestským národným výborom v Senci, ktorý bol zároveň ohlasovňou pobytu (ako výkonný orgán miestneho národného výboru podľa zákona č. 52/1949 Sb. o hlásení obyvateľstva v znení neskorších predpisov), teda je zrejmé, že pri vynaložení potrebnej a náležitej starostlivosti, mohol mať (a mal) štát vedomosť o pobyte A. K., ktorý mala nepretržite na území obce Senec.

56. Súd má navyše za to, že žalovaný nijak nepreukázal, že A. K. ako právnej predchodkyni žalobcov bola vyplatená náhrada za vyvlastnenie a žalovaný nepreukázal, či sa vôbec A. K. o náhrade (a nároku na náhradu) dozvedela. Vo vzťahu k preukázaniu uhradenia peňažnej náhrady za vyvlastnenie mal súd zo zhodných tvrdení strán za preukázané, že k vyplateniu náhrady vo výške X.XXX,XX Kčs (ani vo výške X.XXX,XX Kčs) A. K. nedošlo. Žalovaný poukazoval len na to, že vyvlastnením nadobúdala Československý štát v správe Riaditeľstva diaľnic v Bratislave vlastníctvo k vyvlastneným nehnuteľnostiam a finančná náhrada určená podľa platnej oceňovacej vyhlášky bola zložená v zmysle predmetného právoplatného rozhodnutia do depozitu Štátneho notárstva Bratislava - vidiek, a že v tom čase oprávnená osoba mala možnosť stanovenú finančnú náhradu si uplatniť na príslušnom notárstve do 3 rokov od jej uloženia, po tejto lehote stanovená finančná náhrada prepadla v prospech štátu.

57. Ak by sa aj súd stotožnil s argumentáciou žalovaného o vyplatení náhrady za vyvlastnenie ním uvádzaným spôsobom podľa Rozhodnutia o vyvlastnení, A. K. (by) mala ako výlučná vlastníčka pozemku parc. č. XXXX/X nárok na náhradu za podiel o veľkosti 1/1 v sume vo výške X.XXX,XX Kčs (X.XXX m² x 0,40 Kčs = X.XXX,XX Kčs) a jej nesprávnym označením v Rozhodnutí o vyvlastnení ako podielovej spoluvlastníčky pozemku parc. č. XXXX/X s podielom 1/2 jej bola odňatá možnosť obdržať náhradu za celú časť vyvlastneného pozemku, keď možnosť na vyplatenie náhrady v celom rozsahu v sume X.XXX,XX Kčs vlastníkom pozemku parc. č. XXXX/X pod por. č. XXX podľa Rozhodnutia o vyvlastnení nemal. Podľa Rozhodnutia štátneho notárstva o prijatí finančných prostriedkov do notárskej úschovy v prospech neznámych dedičov alebo na neznámom mieste sa nachádzajúcich, vyplatenie depozitu mohlo nastať iba na žiadosť oprávnených alebo na predloženie právoplatného rozhodnutia nariaďujúceho vydanie depozitu. Žalovaný nijakým spôsobom však nepreukázal doručovanie tohto

rozhodnutia A. K. a táto skutočnosť nevyplýva ani zo samotného rozhodnutia Štátneho notárstva. Súd má teda zhodne so žalobcami za to, že A. K. (ako oprávnená osoba) objektívne nemohla „právoplatným rozhodnutím nariaďujúcemu vydanie depozitu“ disponovať a predložiť ho ako podklad pre vyplatenie náhrady za vyvlastnenie za celú časť vyvlastneného pozemku parc. č. XXXX/X, ktorého bola výlučnou, nie podielovou spoluvlastníčkou s podielom 1/2. A. K. navyše nemala nárok na výplatu náhrady za osobu označenú ako Z. K. a táto náhrada by jej nemohla byť ani vyplatená.

58. Vyvlastnením sporných pozemkov právnej predchodkyňou žalobcov Rozhodnutím o vyvlastnení bez náhrady, ktorej vyplatenie zaručovala vlastníkom aj vtedajšia právna úprava, došlo k odňatiu vlastníckeho práva právnej predchodkyňou žalobcov v rozpore aj s vtedy platným právom a týmto odňatím bola právnej predchodkyňou žalobcov spôsobená totalitným štátom krivda, pričom je potrebné prihliadnúť aj na to, že doručenie Rozhodnutia o vyvlastnení (ani Rozhodnutia štátneho notárstva) nebolo v konaní žalovaným preukázané. Pokiaľ teda k vyplateniu náhrady za vyvlastnené pozemky nedošlo, tým skôr mohla právna byť predchodkyňa žalobcov objektívne v dobrej viere, že ani k samotnému vyvlastneniu nedošlo (v opačnom prípade by predsa podľa aj vtedy platnej právnej úpravy mala nárok na náhradu za vyvlastnenie, ktorú neobdržala).

59. Žalovaný v konaní namietal, že má za preukázané, že dôvodom vyvlastnenia vlastníckeho práva vlastníka predmetného pozemku bola skutočnosť, že A. K. bola evidovaná ako neznámy vlastník a žalovaný má za to, že A. K. mala možnosť sa s rozhodnutím o vyvlastnení oboznámiť aj prostredníctvom vyhláškovej tabule v Senci, a žalovaný tak vlastnícke právo k predmetným pozemkom získal dobromyseľne v súlade s platnými právnymi predpismi a nemá žiadny právny titul na opätovné plnenie už raz uhradenej finančnej náhrady za vyvlastnenie. Žalobcovia k tomu namietali, že na základe neúčinného Rozhodnutia o vyvlastnení nemohlo dôjsť k prechodu vlastníctva na žalovaného de facto štát, v prospech ktorého bola nehnuteľnosť vyvlastnená a nemožno vyvodzovať z právneho úkonu, ktorého účinky nikdy nenastali (Rozhodnutie o vyvlastnení) dobromyseľnosť štátu, ktorý tento stav spôsobil. Žalovaný nemôže byť dobromyseľný v prípade, keď je reprezentantom štátu a štát na základe absolútne neplatného Rozhodnutia o vyvlastnení odňal vlastníctvo k pozemku A. K. a previedol ho na žalovaného, t.j. opäť na reprezentanta štátu. Štát spôsobil absolútnu neplatnosť právneho úkonu vyvlastnenia tým, že napriek vedomosti o existencii osoby A. K. ju vyvlastní ako osobu neznámu (i keď preukázateľne nie je osobou neznámou), a svojou nečinnosťou potvrdzuje, že mu stav absolútnej neplatnosti Rozhodnutia o vyvlastnení vyhovuje a dlhodobo ho udržiava, rovnako ako aj duplicitné vlastníctvo. Žalovanému nie je možné priznať právnu ochranu ani z dôvodu, že nie je subjektom, ktorý by svoje vlastnícke právo odvodzoval napr. od nevlastníka.

60. Posúdenie námietok žalovaného súvisí s problematikou uplatnenia zásady „nemo plus iuris ad alium transfere potest, quam ipse habet“, v zmysle ktorej nikto nemôže previesť na iného právo, ktoré sám nemá. Najvyšší súd SR zaujal k tejto otázke v rozsudku sp. zn. 3Cdo/223/2016 stanovisko nasledovne: „K otázke vplyvu absolútnej neplatnosti právneho úkonu na práva dobromyseľných nadobúdateľov sa vyjadril ústavný súd v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 50/2010. Poukázal v ňom na zásadu rímskeho práva (nemo plus iuris ad alium transferre potest, quam ipse habet), v zmysle ktorej nikto nemôže previesť na iného právo, ktoré sám nemá. Zdôraznil, že platne nemôže nadobudnúť vlastnícke právo právny nástupca, ak subjekt, od ktorého odvodzuje (derivatívne) svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, toto právo nikdy nenadobudol, a teda ho ani nemohol ďalej platne previesť. Vo všeobecnosti možno za vlastníka považovať osobu, v prospech vlastníctva ktorej svedčí nadobúdacie konanie („modus“) a zodpovedajúci právny titul („titulus“), napríklad zmluva. Pokiaľ „titulus“ preukazuje právo inej osoby než „modus“, je potrebné určiť, kto je vlastníkom. Za vlastníka je v takom prípade považovaný ten, v prospech práva ktorého svedčí nadobúdaci titul. Neplatný právny úkon ale nemá právne následky, aké má platný právny úkon; na jeho základe preto nedochádza k prevodu nehnuteľnosti. I keď v prípade neplatného právneho úkonu o prevode nehnuteľností „prevedených“ ďalej na iných nadobúdateľov svedčí v prospech týchto ďalších nadobúdateľov „modus“, chýba im „titulus“. Dobrá viera týchto ďalších nadobúdateľov je významná len potiaľ, že im možno priznať všetky práva a povinnosti oprávneného držiteľa (§ 129 a nasl. Občianskeho zákonníka). Dobrej viere ale súčasný právny poriadok žiadne iné právne následky nepriznáva. Ochrana, ktorú poskytuje nadobúdateľovi, nie je takej intenzity, aby zabránila vlastníkovi nehnuteľnosti účinne uplatňovať svoje absolútne právo. Inými slovami: pokiaľ zápis v katastri nehnuteľností nezodpovedá skutočnosti, má skutočnosť prevahu nad zápisom v katastri. Na rovnakom právnom náhlade na možnosti nadobudnutia vlastníctva nehnuteľnosti od toho, kto nie je (nebol) jej vlastníkom, zotráva aj odborná právnická literatúra, v ktorej sa uvádza napríklad to, že „vo

vzťahu k možnosti nadobudnutia vlastníckeho práva na základe absolútne neplatnej kúpnej zmluvy sa možno stotožniť s právnym názorom, podľa ktorého Občiansky zákonník de lege lata možnosť dobromyseľného nadobudnutia vlastníctva od nevlastníka neupravuje ako pravidlo, ale len ako výnimku z pravidla (pozri napr. nadobudnutie vlastníckeho práva pri prevode od tzv. nepravého dediča podľa § 486 Občianskeho zákonníka a dobromyseľnosť kupujúceho nemôže nahradiť chýbajúce vecné oprávnenie právneho predchodcu predávajúceho. Tieto výnimky z pravidla nemožno ľubovoľne rozširovať bez toho, aby takúto možnosť zákonodarca pripustil. Preto je nutné zotrvať na dôslednom uplatnení zásady „nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet“ aj v prípadoch, ktoré sa môžu javiť ako nespravodlivé. Aj z hľadiska predvídateľnosti rozhodovania súdnej moci je preto potrebné odmietnuť možnosť nadobudnúť vlastnícke právo od nevlastníka len na základe princípu ochrany dobrej viery aj v iných prípadoch ako tých, ktoré Občiansky zákonník výslovne upravuje“ (viď publikáciu Občiansky zákonník II., Števček, Dulak, Bajánková, Fečík, Sedlačko, Tomašovič a kol., Nakladateľství C. H. Beck, 2015, str. 2087)“. V tomto rozhodnutí, ako aj v ďalších rozhodnutiach (napr. rozsudok z 28.06.2017, sp. zn. 3Cdo/115/2016) Najvyšší súd SR zaujal stanovisko, že iba dobrá viera nadobúdateľa nemôže prelomiť zásadu nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet, pretože podľa súčasného právneho stavu dobrá viera nadobúdateľov je významná len potiaľ, že majú všetky práva oprávneného držiteľa v zmysle ust. 129 a nasl. Občianskeho zákonníka, teda podľa tohto právneho názoru dobrá viera sama o sebe nie je originárnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva.

Naopak, Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 6Cdo/71/2011 uviedol: „Aj keď dôsledkom vyplývajúcim z vyššie uvedenej zásady je nemožnosť nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti od nevlastníka, nemožno vylúčiť situáciu, keď proti princípu ochrany práva pôvodného vlastníka bude pôsobiť princíp ochrany dobrej viery nového nadobúdateľa. V súvislosti s riešením kolízie týchto princípov dovolací súd zastáva názor, že ochranu skutočného vlastníka, zaručovanú zásadou „nikto nemôže previesť viac práv, než má sám“ možno prelomiť ochranou dobrej viery nadobúdateľa len celkom výnimočne, pokiaľ je nad akúkoľvek pochybnosť zrejmé, že nadobúdateľ je dobromyseľný, že vec riadne podľa práva nadobudol (porovnaj nálež Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3314/11 z 2. októbra 2012). Dobrá viera musí byť pritom hodnotená veľmi prísne, pričom poskytnutie ochrany dobromyseľnému nadobúdateľovi sa s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovanej veci musí javiť ako spravodlivé. Poskytnutie tejto ochrany sa vo svojich dôsledkoch prejaví ako možnosť dobromyseľného nadobúdateľa pokračovať v oprávnenej držbe“.

61. Podľa súčasnej ustálenej judikatúry týkajúcej sa uvedenej zásady súd poukazuje na nálež Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 549/2015, ktorým Ústavný súd SR zaujal zásadný postoj v riešení tejto otázky a podľa právnej vety: „Z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany je treba postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostávajú do vzájomnej kolízie obidva ústavné princípy - princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte) a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má). Pokiaľ však nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv, treba prihliadnúť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má niesť nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovú sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom(katastrálnom) konaní“.

Rovnaký právny názor zaujal aj ÚS ČR, ktorý v náleze sp. zn. III. ÚS 247/14, okrem iného, uviedol: „Ústavní soud zastává ve své nálezné judikatuře konstantní názor, že je třeba při posouzení nabytí vlastnictví k nemovitostem zapsaným v katastru nemovitostí od nevlastníka, důsledně zvažovat a hodnotit existenci dobré víry nového nabyvatele. Absencí posouzení dobré víry nabyvatele nemovitostí tak došlo k upřednostnění principu, že nikdo nemůže na jiného převést více práv než sám má před principem právní jistoty, ochrany dobré víry a důvěry v akty státu.“

62. Uvedené právne závery Ústavného súdu SR konzistentne potvrdzuje aj vo svojich nasledujúcich rozhodnutiach v obdobných právnych veciach (napr. I. ÚS 151/2016, I. ÚS 460/2017, I. ÚS 92/2018). Možno teda vyvodiť záver, že ustálenou rozhodovacou praxou je, že v konkrétnom prípade na základe konkrétnych skutkových okolností je možné uprednostniť princíp dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa pred princípom, že nikto nemôže na iného previesť viac práv než sám má. Inými slovami, súčasná

judikatúra zastáva stanovisko, že v konkrétnom prípade na základe zváženia všetkých okolností prípadu je možné nadobudnúť vlastnícke právo od nevlastníka aj len na základe princípu ochrany dobrej viery.

63. Vo vzťahu k posúdeniu relevancie uvedenej judikatúry Ústavného súdu SR, na ktorú odkazoval aj žalovaný, má súd zhodne so žalobcami za to, že nejde o judikatúru použiteľnú v danom prípade. Súd vykonaným dokazovaním a právnym posúdením dovodil, že Rozhodnutie o vyvlastnení nezakladá právny titul, na základe ktorého sa Československý štát (v správe Riaditeľstva diaľnic v Bratislave) mohol domnievať, že sa stal vlastníkom vyvlastneného pozemku (vrátane sporného pozemku) a teda nezakladá domnienku dobromyseľnosti držiteľa. Na základe neúčinného vyvlastňovacieho konania a Rozhodnutia o vyvlastnení nemohlo dôjsť k prechodu vlastníctva ani na organizáciu, v prospech ktorej a v správe ktorej bola nehnuteľnosť vyvlastnená, a to bez ohľadu na to, či takýto nadobúdateľ bol alebo nebol dobromyseľný alebo v dobrej viere. Dobrá viera musí byť hodnotená veľmi prísne, pričom dobrá viera štátu, či právnych predchodcov žalovaného alebo žalovaného nebola preukázaná, žalovaný okrem strohého tvrdenia ohľadne tejto skutočnosti neprodukoval žiadne dôkazy, túto skutočnosť nijak v konaní nepreukázal.

64. Súd poukazuje pri posudzovaní dobromyseľnosti štátu na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22 Cdo 469/2004 (Soubor rozhodnutí NS ČR, sv. 29, č. C 2549), podľa ktorého, ak štát pochybil, a protiprávne umožnil, aby sa štát stal detentorom vecí, nie je možné o zásade, že v pochybnostiach sa má za to, že držba je oprávnená, ani uvažovať. Obdobné platí aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 107/2008, podľa ktorého dobromyseľnosť nie je možné vyvodzovať z právneho úkonu, ktorého účinky nikdy nenastali. Súd poukazuje analogicky k správne majetku štátu na rozsudok NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1442/2004 (Soubor rozhodnutí NS ČR, sv. 30, č. C 2732), podľa ktorého: „Také pokud jde o hodnocení držby státu jako neoprávněné, je třeba vyjít z toho, že stát mohl a měl mít v evidenci nemovitostí takový pořádek, aby zjistil, zda je vlastníkem pozemku, který přiděluje; pokud přidělil jeden pozemek postupně nejprve fyzické osobě a poté prostřednictvím národního podniku vlastně sobě, nemohl být nejsou-li prokázány výjimečné okolnosti - se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře, že je vlastníkem, a tudíž ani oprávněným držitelem pozemku (§ 130 odst. 1 ObčZ)“.

65. V danom prípade žalovaný, ktorého jediným akcionárom je štát (Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR) ako právny nástupca vlastníka, v prospech ktorého boli nehnuteľnosti vyvlastnené - Československý štát v správe Riaditeľstva Diaľnic v Bratislave (t.j. stále štát alebo entita plne ovládaná štátom) sám spôsobil, pri výkone verejnej moci orgánom štátnej správy vykonávajúcim vyvlastnenie, vady vyvlastňovacieho konania a na základe Rozhodnutia o vyvlastnení odňal vlastníctvo k pozemku A. K. bez vyplatenia náhrady za vyvlastnenie, s ktorou konal ako s neznámym vlastníkom, napriek možnosti vedomosti o jej existencii a mieste jej pobytu. A. K. preukázateľne nebola osobou neznámou, naopak osobou žijúcou minimálne od roku 1960 do jej smrti v roku 1996 na tom istom mieste a adrese. Súd na tomto mieste poukazuje na svoju argumentáciu uvedenú v odseku 52 až 55 vyššie. Dobromyseľnosť žalovaného vyvracia aj skutočnosť, že v nadväznosti na listy A. K. zo dňa 13.01.1991 a 14.07.1994 ohľadne majetkovoprávneho vysporiadania, jeho právny predchodca - Riaditeľstvo Diaľnic v Bratislave vedel, alebo vedieť mohol a mal, že v Rozhodnutí o vyvlastnení je A. K. uvedená ako spoluvlastník vyvlastnenej časti nehnuteľnosti v 1/2 (s uvedením tomu zodpovedajúcej výšky náhrady za vyvlastnenie), i napriek tomu, že v čase vyvlastnenia bola jeho výlučnou vlastníčkou a bola jej odňatá celá časť vyvlastňovanej nehnuteľnosti. V neskoršej odpovedi zo dňa 25.07.1994 sa výslovne uvádza, že druhou (i keď neexistujúcou) spoluvlastníčkou je Z. K.. Z odpovedí žalovaného vyplýva, že nepovažuje za dôvodné odstrániť duplicitné vlastníctvo. S odkazom na vyššie citované rozhodnutia, nie sú podľa súdu splnené predpoklady na to, aby súd žalovaného, ako „reprezentanta“ štátu, považoval za dobromyseľného.

66. Žalovanému nie je možné priznať právnu ochranu ani z dôvodu, že by bol subjektom, ktorý by svoje vlastnícke právo odvodzoval napr. od nevlastníka tak, ako sa snaží vyvodiť žalovaný. Nepeňažným vkladom akcionára (štátu) do základného imania žalovaného podľa názoru súdu rovnako nedošlo k nadobudnutiu nehnuteľností dobromyseľne a v dobrej viere od nevlastníka tak, ako to predpokladá judikatúra Ústavného súdu SR, na ktorú odkazoval žalovaný a aplikáciou ktorej by bolo možné dovodiť výnimočné prelomenie zásady nemo plus iuris ad alium transferre potest ipse habet.

67. Súd sa navyše nestotožnil ani s argumentáciou žalovaného rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/42/2018, ktorý nepredstavuje rozhodnutie najvyšších súdnych autorít (a súd ním nie je

viazaný) a z ktorého odôvodnenia vyplýva, že dôvody zamietnutia žaloby v prejednávanej veci boli iné, ako na ktoré poukazuje žalovaný. Súd ohľadne argumentácie, že v prípade určovacieho výroku, že žalobcovia sú vlastníkami ideálneho spoluvlastníckeho podielu k diaľnici, by žalobcovia nemohli realizovať práva vlastníkov vyplývajúce z § 123 Občianskeho zákonníka, pretože právo spravovať diaľnicu, užívať diaľnicu a disponovať má žalovaný a nie žalobcovia, poukazuje na oddelené vlastníctvo stavieb a pozemkov pod stavbami v súlade s ust. § 120 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré výslovne uvádza, že stavby nie sú súčasťou pozemku. Preto je možné, aby vlastníkom pozemku a stavby (ktorou je aj cestné teleso diaľnice), ktorá je na ňom zriadená, boli rozdielne osoby. Práva úprava rieši aj dôsledky oddeleného vlastníctva pozemku a stavby, vrátane možnosti vyvlastnenia pozemkov vo verejnom záujme pod existujúcimi diaľnicami či cestami za náhradu tam, kde nie je možné uzavrieť dohodu s vlastníkom.

68. Vzhľadom na všetko zhora uvedené má súd za to, že žaloba žalobcov je dôvodná a žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalobcovia preukázali, že sú dedením po svojich právnych predchodcoch podielovými spoluvlastníkmi spornej nehnuteľnosti (parc. registra KN „C“, parc. č. XXXX/X, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria o výmere: X.XXX m²), zapísanej na LV č. XXXX, pre k.ú Senec, a duplicitne na LV č. XXXX pre k.ú Senec ako časť parcely registra KN „E“, parc. č. XXXX/X, druh pozemku: orná pôda o výmere: X.XXX. Naopak súd má za to, že na základe neúčinného Rozhodnutia o vyvlastnení nemohlo dôjsť k prechodu vlastníctva na štát ako právneho predchodcu žalovaného, keď

- vo vzťahu k vyvlastneniu časti sporného pozemku pod por. č. XXX nemohlo byť dotknuté vlastnícke právo A. K. ako výlučnej vlastníčky pozemku parc. č. XXXX/X (a to ani v časti).

- vo vzťahu k vyvlastneniu časti sporného pozemku pod por. č. XXX nebolo Rozhodnutie o vyvlastnení riadne doručené A. K., právoplatnosť a vykonateľnosť teda nenadobudlo, a preto ani v časti jej spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 na pozemku parc. č. XXXX/X nemohlo dôjsť k právoplatnému vyvlastneniu, aj s poukazom na nevyplatenie (a nemožnosť vyplatenia) náhrady za vyvlastnenie (čo i len s časti).

69. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Súd v tomto konaní vykonal dôkazy potrebné pre zistenie skutkového stavu a ktoré dôkazy súd považoval za potrebné, tie v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

70. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

71. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V súlade s citovaným ustanovením patrí plná náhrada trov konania spoločne a nerozdielne plne úspešným žalobcom od žalovaného tak, ako je uvedené vo výroku č. II rozsudku. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Bratislava III, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.